

Lihona

**Hans enestående
nåde, s. 10, 12**

Hvorfor seminar? s. 20, 46, 48

**Forældre, tag jer tid til at
tale med jeres børn, s. 34**

**Børn, tal med jeres
forældre, s. 58**

AVED TILLADELSE FRA MINNEAPOLIS (MINNESOTA I USA) | INSTITUTE OF ARTS, PUTNAM DANA MC MILLAN FUND, MÅ IKKE KOPIERES

Peters fornægtelse, af Gerrit van Honthorst

»En tjenestepige så [Peter] sidde ved ilden ... og sagde: »Han dér var også sammen med [Jesus].«

Men han nægtede det og sagde: »Jeg kender ham ikke, kvinde!«

Lidt efter var der en anden, som så ham og sagde: »Du er også en af dem.«

Men Peter svarede: »Vel er jeg ej, menneske!«

... senere var der en til, som forsikrede: »Jo, sandelig var han også sammen med ham.« ...

Men Peter sagde: »Menneske, jeg ved ikke, hvad du taler om!« I det samme ... galede hanen ...

Og [Peter] gik udenfor og græd bitterligt« (Luk 22:56-60, 62).

BUDSKABER

- 4** Budskab fra Det Første Præsidentskab: »Han er opstået« – en profets vidnesbyrd
Præsident Thomas S. Monson

- 7** Besøgsbudskabet: Elsk, våg og styrk

ARTIKLER

- 12** Forsoningen og livets rejse
Ældste David A. Bednar
Sådan styrker forsoningen os til at handle og være gode og til at tjene, mere end vi ønsker og emer.

- 20** Velsignelserne ved seminar
Brittany Beattie
Unge verden over fortæller, hvordan seminar hjalp dem med at komme til Kristus.

- 26** En kaldelse til en konvertit
Helena Hannonen
Min familie måtte yde mange ofre, for at jeg kunne udføre min kaldelse som grenspianist, men jeg er glad for, at vi gjorde det.

- 30** Menighedsrådet i aktion
LaRene Gaunt
Hvem er medlem af menighedsrådet, og hvad forventes de at udrette?

FASTE ARTIKLER

- 8** Notesbog til aprilkonferencen: Få mere ud af generalkonferencen
Michael Barber og David Marsh

- 10** Vi taler om Kristus: Enestående nåde
Kristen Nicole Cardon

- 34** Vores hjem og familie: Tag dig tid til at tale og lytte
Rosemary M. Wixom

- 38** Sidste dages hellige røster

- 74** Kirkenyt

- 79** Forslag til familieaften

- 80** Til vi ses: Håb ved forsoningen
Biskop Richard C. Edgley

PÅ OMSLAGET

Forsiden: *Rør mig ikke*, af Minerva Teichert, med tilladelse fra Brigham Young University Museum of Art.
Bagsiden: Udsnit af *Se mine hænder*, af Jeff Ward.

42 Alle kender Bleck

Adam C. Olson

Blecks kærlighed til basketball har været både en prøvelse og en velsignelse.

Se om du kan finde den Liahona, som er gemt i dette nummer.
Vink: Vælg den rette side.

46 Spørgsmål og svar

Hvorfor skal jeg partout gå til seminar, når jeg kan studere skrifterne på egen hånd?

48 Hvorfor seminar?

Syv profeter taler om velsignelserne ved seminar.

50 Seminar i Ecuadors jungle

Joshua J. Perkey

Sådan fyldte seminar de unge med vidnesbyrd, kundskab og tro i en gren, der mest bestod af nye medlemmer.

52 Hvad følger efter seminar?

Ældste David A. Bednar

Her er din indbydelse til institut.

53 Linje på linje:

2 Tim 3:16-17

54 Undgå ulykker

Adam C. Olson

En smule omsorg og forberedelse nu kan hindre store problemer senere.

57 Plakat: Kom ind i skrifterne

58 Taletid

Hilary Watkins Lemon

Josie var ked af det, der var sket i skolen, men hun fik det bedre, da hun fik talt om det.

61 Han brød dødens bånd

Ældste Patrick Kearon

Freiseren døde og opstod, for at vi kan leve igen sammen med vor himmelske Fader og vores familie.

62 Få Primary hjem: Jesus Kristus lærer mig at vælge det rette

64 Musik: Jeg prøver at bli' som Jesus

Janice Kapp Perry

66 Søstre af navn og tro

Heather Wrigley

Søstre fra Rumcæniën fortæller, hvordan de styrker deres tro.

68 Særlige vidner: Hvad kan jeg gøre for at følge min himmelske Faders plan for mig?

Ældste Richard G. Scott

69 Mine evangeliske standarder

70 Til mindre børn

81 Figurer fra Mormons Bog

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Paul B. Pieper

Vejledere: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jun.,
Per G. Malm

Adm. direktør: David L. Frischknecht

Redaktionel leder: Vincent A. Vaughn

Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktører: Jenifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Redaktører: Susan Barrett, Ryan Carr

Redaktion: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D.
Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J.
Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough,
Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Scott Van Kampen

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Chefdesignere: C. Kimball Bott, Thomas S. Child,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Produktionsmedarbejdere: Collette Nebeker Aune,
Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie

Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,

Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.

Tlf. 38 11 18 50; fax 38 11 18 51

Kirkenyt: Mie Dalsgaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS, Sveagatan 8 A,
441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

**Indsend manuskripter og spørgsmål til Liahona, online
på liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50
East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller med e-mail til liahona@ldschurch.org**

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompass«
eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama,
bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk,
fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk,
islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet),
kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk,
marshalllesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk,
rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk,
tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk,
ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer
fra sprog til sprog).

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i Liahona kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 161 No. 4. LIAHONA (USPS 311)

Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mere på nettet Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

Flere artikler i dette nummer forkynder og vidner om Frelseren. Lær mere om ham på JesusChrist.lds.org.

FOR DE UNGE

Flere artikler i dette nummer omtaler velsignelserne ved seminar (se s. 20-25 og 46-53). Du kan læse mere på seminary.lds.org.

FOR BØRN

Hvis du vil høre sangen »Jeg prøver at bli' som Jesus« på engelsk (se s. 64-65), så gå ind på liahona.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Bøn, 41

Familien, 34, 42, 58, 66

Forberedelse, 54

Forsoning, 4, 12, 61, 62, 80

Generalkonference, 8

Håb, 80

Inspiration, 39, 40

Institut, 52

Jesus Kristus, 4, 10, 12, 61, 64, 70

Kirkekaldelser, 26, 30

Kommunikation, 34, 58

Lydighed, 54

Missionering, 42

Mormons Bog, 38

Musik, 26, 64

Nåde, 10, 12

Opstandelse, 4, 61, 62, 70

Råd, 30

Seminar, 20, 46, 48, 50

Standarder, 69

Studium af skrifterne, 53, 57, 68

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på www.languages.lds.org.

Præsident
Thomas S. Monson

»Han er opstået«

EN PROFETS VIDNESBYRD

Præsident Thomas S. Monson har erklæret, at »Kristendommens fanfare,« er, at Jesus fra Nazaret er opstået fra de døde. »Realiteten af opstandelsen indgyder enhver med en fred, der overgår al forstand« (se Filip 4: 7).¹

I de følgende uddrag bærer præsident Monson sit vidnesbyrd om sin taknemlighed for Frelserens opstandelse og erklærer, at fordi Sønnen overvandt døden, skal alle Faderens børn, som kommer til jorden, leve igen.

Livet efter dette

»Jeg tror ikke, at nogen af os fuldt ud kan begribe omfanget af det, som Kristus gjorde for os i Getsemane have, men hver eneste dag er jeg taknemlig for hans sonoffer på vore vegne.

Han kunne være veget tilbage i sidste øjeblik. Men det gjorde han ikke. Han steg ned under alt, så han kunne frelse alle. Ved at gøre det skænkede han os liv efter denne jordiske eksistens. Han indfriede os fra følgerne af Adams fald.

Helt ind i min sjæls dyb er jeg ham taknemlig. Han lærte os, hvordan vi skal leve. Han lærte os, hvordan vi skal dø. Han sikrede vores frelse.«²

Væk med dødens mørke

»I visse situationer, som under stor lidelse og svær sygdom, kommer døden som en barmhjertig engel. Men som regel betragter vi den som den menneskelige lykkes fjende.

Dødens mørke kan altid jages bort af den åbenbarede

sandheds lys. »Jeg er opstandelsen og livet,« sagde Mesteren. »Den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.«

Denne forvisning – ja, denne hellige bekræftelse – om et liv hinsides graven kan meget vel skænke os den fred, som Frelseren lovede, da han sagde til sine disciple: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!«³

Han er ikke her

»Vor Frelser levede igen. Den herligste, mest fortrøstningsfulde og opmuntrende begivenhed i menneskehedens historie havde fundet sted – sejren over døden. Getsemanes og Golgatas smerte og pinsel var fejtet bort. Menneskehedens frelse var sikret. Adams fald var omstødt.

Den tomme grav denne første påskemorgen var svaret på Jobs spørgsmål: »Kan en, der er død, få liv?« Til alle inden for min stemmes rækkevidde erklærer jeg: En, der er død, skal få liv igen. Det ved vi, for vi har den åbenbarede sandheds lys ...

Mine elskede brødre og søstre, i vores største sorg kan vi modtage den inderlige fred, som udspringer af engels ord den første påskemorgen: »Han er ikke her. Han er opstået.«⁴

Alle skal leve igen

»Vi ler, vi græder, vi arbejder, vi leger, vi elsker, vi lever. Og så dør vi ...

Og vi ville forblive døde, hvis det ikke var for en mand og hans mission, nemlig Jesus fra Nazaret ...

Af hele mit hjerte og af min sjæls inderlighed opløfter jeg min røst og bærer vidnesbyrd som et særligt vidne og erklærer, at Gud lever. Jesus er hans Søn, Faderens Enbårne i kødet. Han er vores Forløser; han er vores Formidler hos Faderen. Det var ham, som døde på korset for at sone for vore synder. Han blev opstandelsens førstegrøde. Fordi han døde, skal alle leve igen.«⁵

Et personligt vidnesbyrd

»Jeg bærer mit personlige vidnesbyrd om, at døden er overvundet, sejren over graven er sikret. Må de ord, som helliggjordes af ham, der opfyldte dem, blive til faktisk viden for alle. Husk dem. Påskøn dem. Ær dem. *Han er opstået.*«⁶ ■

NOTER

1. »Han er opstået«, *Liahona*, apr. 2003, s. 7.
2. »Ved afskeden«, *Liahona*, maj 2011, s. 114.
3. »Nu er tiden inde«, *Liahona*, jan. 2002, s. 68; se også Joh 11:25-26; 14:27.
4. »Han er opstået«, *Liahona*, maj 2010, s. 89, 90; se også Job 14:14; Matt 28:6.
5. »Han lever, vor Forløser stor!« *Liahona*, maj 2007, s. 24, 25.
6. *Liahona*, apr. 2003, s. 7.

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Når du læser citater fra præsident Monsons budskab, så læg mærke til det vidnesbyrd, som han bærer om påskens sande betydning. Du kan stille familien følgende spørgsmål: »Hvad betyder det for jer, at en levende profet har vidnet om disse sandheder i dag? Hvordan kan I anvende dem i jeres liv?« Overvej at bære dit vidnesbyrd.

Jeg skal se ham igen

Morgan Webecke

Far fik hver eneste af os børn til at føle os som noget særligt. Han elskede os og var hurtig til at tilgive. Han gjorde sit bedste for at sikre, at vi alle var glade, og han gjorde det klart, at han ønskede det bedste for os. Jeg elskede ham så højt.

Da jeg gik i sjette klasse, omkom min far i et trafikuheld. Min familie og jeg var sønderknuste. Der var et stort savn i familien. Det var far, jeg havde støttet mig til. Han var den, jeg gik til, når jeg havde problemer. I stedet for at søge hjælp lod jeg vreden og smerten få tag i mig. Til sidst besluttede jeg, at det var Guds fejl. Jeg holdt op med at læse i skrifterne og bede. Jeg gik kun i kirke, fordi min mor sagde, at jeg skulle. Jeg holdt mig langt fra min himmelske Fader.

Så tog jeg med på UP-lejr for første gang. Jeg nød at møde nye venner, men jeg læste stadig ikke i skrifterne. Den sidste aften havde vi vidnesbyrds møde. Jeg følte noget, som jeg ikke havde følt længe: nemlig Ånden. Jeg beundrede de piger, som rejste sig og bar vidnesbyrd, men jeg blev siddende, fordi jeg ikke mente, at jeg havde et. Pludselig følte jeg, at jeg måtte rejse mig. Jeg åbnede munden og spekulerede på, hvad jeg skulle sige. Så jeg sagde, at jeg var glad for UP-lejren. Så hørte jeg mig selv sige, at jeg vidste, at Jesus Kristus døde for mig, og at min himmelske Fader elskede mig, og at Kirken var sand.

Jeg blev fyldt med en fantastisk fred. Takket være den oplevelse kan jeg sige, at jeg ved, at jeg skal se min far igen på grund af Frelserens forsoning og opstandelse.

BØRN

Han lever!

Præsident Monson lærer os, at fordi Jesus Kristus døde og opstod, skal vi alle leve igen. Se på billedet herunder. Skriv et tal i hvert felt for at vise, i hvilken rækkefølge begivenhederne skete.

Fordi Jesus Kristus lever, kan familier være sammen for evigt. Tegn et billede af din familie i feltet nedenfor.

Gennemgå dette materiale under bøn og drøft det med de søstre, du besøger. Anvend spørgsmålene som en hjælp til at styrke dine søstre og gøre Hjælpeforeningen til en aktiv del af dit eget liv.

Elsk, våg og styrk

Ligesom Frelseren tjener besøglærere L også os en ad gangen (se 3 Ne 11:15). Som besøglærere ved vi, at vi har haft succes med vores tjenestegering, når vore søstre kan sige: (1) min besøglærer får mig til at udvikle mig åndeligt; (2) jeg ved, at min besøglærer holder meget af mig og min familie; og (3) hvis jeg har problemer, ved jeg, at min besøglærer handler uden at vente på at blive spurgt.¹

Hvordan kan vi som besøglærere elske, våge over og styrke en søster? Det følgende er ni forslag, som findes i kapitel 7 i *Døtre i mit Rige: Hjælpeforeningens historie og virke* og som kan hjælpe besøglærere med at betjene deres søstre:

- Bed dagligt for hende og hendes familie.
- Søg inspiration for at lære hende og hendes familie at kende.
- Besøg hende jævnligt for at finde ud af, hvordan hun klarer sig og for at trøste og styrke hende.
- Vær i hyppig kontakt ved hjælp af besøg, telefonopringninger, breve, e-mail, sms'er og enkle venlige gerninger.
- Hils på hende til kirkemøder.
- Hjælp hende i en nødsituation, ved sygdom eller andre presserende behov.
- Undervis hende i evangeliet ud fra skrifterne og besøgsbudskabet.

- Inspirér hende ved at være et godt eksempel.
- Rapportér til en hjælpeforeningsleder om jeres tjeneste og søsterens åndelige og timelige trivsel.

Fra skrifterne

Luk 10:38-39; 3 Ne 11:23-26; 27:21

NOTER

1. Julie B. Beck, »Det, jeg håber, mine børnebørn vil forstå om Hjælpeforeningen«, *Liahona*, nov. 2011, s. 113.
2. *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 112.
3. *Døtre i mit rige*, s. 119-120.
4. Brigham Young, »Remarks«, *Deseret News*, 15. okt. 1856, s. 252.
5. Se *Døtre i mit Rige*, s. 36-37.

Hvad kan jeg gøre?

1. Hvordan kan jeg vide, hvad mine søstre har behov for?
2. Hvordan kan mine søstre vide, at jeg holder meget af dem?

Tro, Familie,
Tjeneste

Fra vores historie

»Besøgsundervisning er blevet en anledning for sidste dages hellige kvinder over hele verden til at elske, nære og tjene – til at »handle ud fra de sympatier, som Gud har plantet i jeres indre,« sådan som Joseph Smith forklarede.«²

En søster, der for nylig var blevet enke, sagde om sine besøglærere: »De lyttede. De trøstede mig. De græd sammen med mig. Og de gav mig knus ... og hjalp mig ud af de første måneders ensomheds dybe fortvivlelse og nedtrykthed.«³

Hjælp med timelige opgaver er også en form for betjening. Ved oktoberkonferencen 1856 bekendtgjorde præsident Brigham Young, at håndkærrepi-onerer var strandet i dyb sne 450-600 km derfra. Han bad de sidste dages hellige i Salt Lake City om at redde dem og »tage sig nøje af det, vi kalder timeligt.«⁴

Lucy Meserve Smith skrev, at kvinderne tog deres varme underkjoler og strømper af, lige der i Tabernaklet, og samlede det sammen i vognene, så det kunne blive sendt ud til de frysende pionerer. De fortsatte med at samle sengeklæder og tøj til de hellige, der ville ankomme med kun få ejendele. Da håndkærrekompaniet nåede frem, var en bygning i byen »fyldt med forsyninger til dem.«⁵

Notesbog til aprilkonferencen

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Få mere ud af generalkonferencen

Michael Barber og David Marsh
Undervisningsafdelingen

Selv om vi siger »amen« ved slutningen af det sidste generalkonferencemøde, så behøver det åndelige festmåltid ikke at ende der. Det kan fortsætte, når vi studerer og anvender lærdommene fra konferencen. Gennem årene har profeterne opfordret os til at gøre netop det. I 1946 formandede præsident Harold B. Lee (1899-1973) fx medlemmerne til at lade konferencens taler »være en vejledning i deres gøren og laden i det næste halve år«. Han forklarede: »Dette er de vigtige anliggende, som Herren ser det passende at åbenbare for sit folk på denne tid.«¹

I 1988 gentog præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) det råd,

da han sagde: »I de næste seks måneder bør jeres konferencenummer af *Stjernen* stå ved siden af jeres standardværker og blive benyttet lige så ofte.«²

Ved afslutningen på oktoberkonferencen 2008 bekræftede præsident Thomas S. Monson betydningen af at studere konferencetalerne. Han sagde: »Må vi længe huske på det, vi har hørt ved denne generalkonference. Hver eneste tale bliver trykt i næste måneds udgave af *Ensign* og *Liahona*. Jeg opfordrer jer til at studere dem og til at overveje deres lærdomme.«³

Hvad kan du gøre, mens du studerer og overvejer konferencens budskaber, for at give dem mere vægt i dit

SKRIV DET NED OG TÆNK OVER DET

»Af alt det, som vi har hørt,

er der måske en sætning eller et afsnit, som skiller sig ud og fanger vores opmærksomhed. Hvis det sker, håber jeg, at vi vil skrive det ned og tænke over det, indtil vi forstår dybden af dets betydning og har gjort det til en del af vores liv.«

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), »Et ydmygt og angerfuldt hjerte«, *Liahona*, jan. 2001, s. 103.

liv? Her er nogle forslag, som kan hjælpe dig med at berede dig på, modtage og handle ud fra de inspirerede ord:

Bered dig på at modtage inspiration. Hvad enten du ser, lytter til eller læser konferencetalerne, skal du åbne dit hjerte og dit sind for guddommelig inspiration. Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har lært os, at uanset hvor god en taler er, så »trænger budskabets indhold og Helligåndens vidnesbyrd kun ind i hjertet, hvis modtageren lader det gøre det«. Han forklarede, at for at modtage inspiration »kræver det åndelig, mental og fysisk handling og ikke kun passiv modtagelse«. ⁴

De følgende forslag kan bidrage til at forberede dig til at blive undervist af Ånden:

1. Giv dig tid og skab omgivelser, som er fri for forstyrrelser, så du kan modtage åndelige tilskyndelser.
2. Søg guddommelig vejledning gennem bøn.
3. Skriv en liste over personlige spørgsmål eller bekymringer, som du søger svar på.

Forstå budskaberne. Levende profeter og apostle underviser, forklarer, formaner, advarer og vidner. Hvis du ser nærmere på deres taler, forstår du deres budskab bedre. Her er nogle effektive studiemetoder:

- *Stil spørgsmål.* For eksempel: Hvad ønsker Herren, at jeg skal lære af dette budskab? Hvordan øger denne tale min forståelse af et evangelisk princip eller et skriftsted? Hvilke anekdoter anvendes for at illustrere evangeliske principper, og hvad kan jeg lære af dem?
  - *Lav en oversigt.* Læg mærke til, hvordan taleren har bygget talen op. Inddel talen i afsnit og skriv et resume, som forklarer hovedtanken i hvert afsnit.

- *Fremhæv forskellige elementer i talen.* Læg mærke til elementer som læresætninger, skriftsteder, anekdoter, advarsler, lister, vidnesbyrd, opfordringer til handling og løfter om velsignelser for at adlyde vejledningen.
- *Studér talen mere end en gang.* Det er nødvendigt at studere evangeliske sandheder mere end en gang for at forstå deres fulde betydning og vigtighed. Hver gang du studerer, så nedskriv den nye forståelse, som du modtager.

Handl ud fra det, du lærer. Hvis du studerer talerne under bøn, kan du se, hvordan deres budskaber kan anvendes i dit liv. Du kan se, hvordan du skal foretage meningsfulde ændringer ved at stille spørgsmål som: Hvad ønsker Herren, at jeg skal gøre med det, jeg læser? Hvad har jeg lært, som kan være en hjælp i min familie, på arbejdet eller i min kirkekaldelse? Skriv dine indtryk ned, så du ikke glemmer dem. Når du gør det, bliver du inspireret til at efterleve lærdommene, og du kan modtage de lovede velsignelser.

Generalkonferencen er det tidspunkt, hvor Herren åbenbarer sin vilje til dig gennem sine tjenere. Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) sagde om konferencetaler: »Ingen tekst eller noget bind udover Kirkens standardværker bør indtage så fremtrædende en plads i jeres personlige bibliotek – ikke for deres retoriske færdigheder eller deres veltalenhed, men for de begreber, som angiver vejen til evigt liv.« ⁵ ■

NOTER

1. Harold B. Lee, i Conference Report, apr. 1946, s. 68.
2. Ezra Taft Benson, »Kom til Kristus og bliv fuldkommen i ham«, *Stjernen*, juli 1988, s. 76.
3. Thomas S. Monson, »Til vi ses igen«, *Liahona*, nov. 2008, s. 106.
4. David A. Bednar, »Søg kundskab ved tro«, *Liahona*, sep. 2007, s. 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year, 14. maj 1968, s. 3.

Hvis du vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så gå ind på conference.lds.org.

I HERRENS STYRKE

»Med tro på Herren Jesus Kristus og lydighed mod hans evangelium kan vi, et skridt ad gangen, så vi langsomt bliver bedre, ved at bede om styrke, forbedre vores indstilling og vore ambitioner, finder vi os pludseligt i den gode hyrdes fold. Det kræver disciplin og øvelse og indsats og styrke. Men som apostlen Paulus har sagt: »Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft« (Fil 4:13).«

President Howard W. Hunter (1907-1995), »Udvikling af åndelighed«, *Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 26.

ENESTÅENDE nåde

Kristen Nicole Cardon

Jeg er afhængig af Jesu Kristi nåde hver dag.

»Ved vore kirkemøder taler vi ikke ofte om nåde,« sagde min religionslærer på Brigham Young University, »men som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, tror vi på nåde.«

Faktisk kunne jeg ikke mindes, at en eneste af lektionerne i Unge Piger eller Søndagsskolen havde handlet om nåde, men mine tanker gik tilbage til mit skolekor, hvor vi sang »Amazing Grace«.

*Enestående nåde! Hvor søde ord!
For en synder, som blev frelst!
Jeg var fortabt, men blev fundet.
Var blind, men kan nu se.¹*

»Nåde er Guds kraft fra Jesu Kristi forsoning,« forklarede min lærer. »Jeg opdeler nåde i fire former for kraft: Opstandelse, forløsning, heling og styrkelse.« Han fortsatte så med at forklare hver kraft, men min tanker gik igen tilbage til mine minder.

Det samme skolekor rejste engang til Californien for at deltage i en

musikfestival. Jeg blev syg lige inden afrejsen, og min ømme hals gjorde, at jeg ikke ville kunne synge med koret ved festivalen – eller hvis jeg gjorde det, så ville jeg synge elendigt og få mere ondt i halsen. Jeg bad min far om en præstedømmevelsignelse og tilbragte næste dag med at bede om helbredelse.

Måske forstod jeg dengang ikke fuldt ud, at da jeg sang »Amazing Grace« ved festivalen, sang jeg om den samme kraft, som havde helbredt mig dagen før. Frelserens forsoning havde velsignet mig den dag; hans nåde var kilden til min helbredelse.

»Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme« (Alma 7:11).

Efter skolen lod jeg mig, som så mange andre førsteårsstuderende, overvælde af mine universitetsstudier og udfordringen ved samtidig at være flyttet hjemmefra og bo sammen med fem sølver.

Det var på det tidspunkt, at jeg lærte at forstå Kristi nådes styrkende og opbyggende kraft. Jeg tilbragte tiden med at arbejde og studere, men jeg satte min lid til daglig bøn, hvori jeg tryglede min himmelske Fader om evnen til at fuldføre de nødvendige opgaver. Som skoleåret skred frem, opdagede jeg til min glæde, at med Kristi forsonings styrkende og opbyggende kraft kunne jeg ikke alene fungere godt, men også uden problemer.

*»Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft«
(Fil 4:13).*

Skønt jeg endnu ikke har oplevet de øvrige to aspekter af hans nåde – opstandelsen og den fulde forløsning – er jeg dog afhængig af Jesu Kristi forsoning hver eneste dag. Nåden, Guds kraft fra Jesu Kristi forsoning, har helbredt og styrket mig. Når jeg stræber efter at adlyde Guds befalinger og følge hans vilje, modtager jeg himmelsk hjælp, som langt overstiger mine egne evner.

»Det er ved nåde, at vi bliver frelst, efter alt hvad vi kan gøre« (2 Ne 25:23). ■

NOTE

1. John Newton, »Amazing Grace«, *Olney Hymns*, 1779, nr. 41.

HVORDAN PÅVIRKER HERRENS NÅDE VORES TILVÆRELSE?

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum besvarer dette spørgsmål i »Forsoningen og livets rejse« i dette nummer på s. 12:

- »Herren ønsker, gennem forsoningen og ved Helligåndens kraft, at leve i os – ikke blot for at vejlede os, men også for at styrke os.
- Den enkeltes viljestyrke, personlige beslutsomhed og motivation, effektive planlægning og målsætning er nødvendig, men er i sidste ende utilstrækkelig til at fuldføre dette livs rejse i triumf. Vi må i sandhed lære at stole på »den hellige Messias« fortjenester, barmhjertighed og nåde« (2 Ne 2:8).
- Forsoningens opbyggende kraft styrker os til at handle og være gode og lade vores tjeneste række ud over vore personlige ønsker og naturlige evner.«

Overvej at skrive i din dagbog og fortælle din familie om situationer, hvor du har følt Herrens nåde helbrede, hjælpe eller styrke dig.

**Ældste
David A. Bednar**

De Tolv
Apostles Kvorum

Det store formål med Frelserens evangelium blev opsummeret på træffende vis af præsident David O. McKay (1873-1970): »Hensigten med evangeliet er ... at gøre dårlige mennesker gode og gode mennesker bedre og at ændre den menneskelige natur.«¹ Livets rejse går således ud på at udvikle os fra dårlig til god til bedre og at opleve en

Forsoningen

OG LIVETS REJSE

Forsoningens opbyggende kraft styrker os til at handle og være gode og lade vores tjeneste række ud over vore personlige ønsker og naturlige evner.

mægtig forandring i hjertet – at få vores faldne natur ændret (se Mosi 5:2).

Mormons Bog er vores instruktionshåndbog på rejsen fra dårlig til god til bedre og i vores stræben efter at få ændret vores hjerte. Kong Benjamin fortæller os om livets rejse og forsoningens rolle med hensyn til at navigere trygt under denne rejse: »For det naturlige menneske er en fjende af Gud og har været det fra Adams fald og vil være det for evigt og altid, medmindre han giver efter for den hellige Ånds tilskyndelser og aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig ved Herren Kristi forsoning« (Mosi 3:19; fremhævelse tilføjet).

Jeg vil henlede jeres opmærksomhed på to bestemte vendinger. For det første – »aflægger det naturlige menneske«. Rejsen fra dårlig til god til bedre er den proces, hvorved vi aflægger os det naturlige menneske. I dette liv fristes vi af kødet. Selve de elementer, som vores legeme er skabt af, er i deres natur faldne og konstant underkastet syndens, fordærvets og dødens tovtrækning. Men vi kan øge vores evne til at overvinde kødets ønsker og fristelser »ved Herren Kristi forsoning«. Når vi begår fejltagelser, som når vi overtræder og synder,

kan vi omvende os og blive rene ved Jesu Kristi forsonings forløsende kraft.

For det andet – »blive en hellig«. Denne vending beskriver den vedvarende og anden fase af livets rejse, som går ud på at gøre »gode mænd bedre«, eller med andre ord, at blive mere som en hellig. Denne anden del af rejsen, denne proces med at gå fra god til bedre, er et emne, som vi ikke studerer eller forkynder ofte nok eller forstår fuldt ud.

Jeg formoder, at mange medlemmer af Kirken er mere bekendt med forsoningens forløsende og rensende kraft, end de er med dens styrkende og opbyggende kraft. En ting er at vide, at Jesus Kristus kom ned til jorden for at *dø* for os – det er fundamentalt og grundlæggende for Kristi lære. Men vi skal også forstå, at Herren, gennem forsoningen og ved Helligåndens kraft, ønsker at *leve* i os – ikke blot for at vejlede os, men også for at styrke os.

De fleste af os ved, at når vi gør noget forkert, har vi brug for hjælp til at overvinde syndens indvirkning på os. Frelseren har betalt prisen og gjort det muligt for os at blive rene ved hans forløsende kraft. De fleste af os forstår, at forsoningen er til for syndere. Men jeg er ikke så sikker på, at vi ved og forstår, at forsoningen også er for hellige – for gode mænd og kvinder, som er lydige, værdige og samvittighedsfulde, og som stræber efter at blive bedre og tjene mere trofast. Vi kan fejlagtigt tro, at vi skal foretage rejsen fra god til bedre og blive en hellig helt på egen hånd, ved rent slid, viljestyrke og selvdisciplin og med vores tydeligvis begrænsede evner.

Frelserens evangelium drejer sig ikke blot om at undgå det dårlige; det drejer sig i høj grad også om at gøre og blive god. Og forsoningen skænker os hjælp til at overvinde og undgå det dårlige og at handle og blive god. Hjælpen fra Frelseren er tilgængelig under hele livets rejse – fra dårlig til god til bedre og til at ændre selve vores natur.

Jeg antyder ikke her, at forsoningens forløsende og opbyggende kraft er adskilte og forskellige. Disse to dimensioner af forsoningen er snarere forbundne og komplimenterende; de skal begge være aktive under samtlige faser af livets rejse. Og det er evigtvarende vigtigt for os alle at erkende, at *begge* disse afgørende elementer af livets rejse – både aflæggelsen af det naturlige menneske og udviklingen til hellig, både overvindelse af det dårlige og det at blive god – opnås ved forsoningens kraft. Den enkeltes viljestyrke, personlige beslutsomhed og motivation, effektive planlægning og målsætning er nødvendig, men er i sidste ende utilstrækkelig til at fuldføre dette livs rejse i triumf. Vi skal i sandhed lære at stole på »den hellige Messias' fortjenester og barmhjertighed og nåde« (2 Ne 2:8).

Nåde og forsoningens opbyggende kraft

I Bible Dictionary kan vi læse, at ordet *grace* (*nåde*) ofte anvendes i skrifterne for at angive en opbyggende kraft:

Nåde er »et ord, der optræder hyppigt i Det Ny Testamente, især i Paulus' breve. Hovedtanken bag ordet er *guddommelige midler til hjælp og styrke*, som skænkes ved Jesu Kristi gavmilde barmhjertighed og kærlighed.

Det er ved Herren Jesu nåde, som er muliggjort ved hans sonoffer, at menneskeheden genrejses til udødelighed. Enhver modtager sit legeme fra graven i en tilstand af evigtvarende liv. *På samme måde er det ved Herrens nåde, at enkeltpersoner, gennem tro på Jesu Kristi forsoning og ved omvendelse fra deres synder, modtager styrke og hjælp til at udføre gode gerninger, som de ellers ikke ville kunne udrette, hvis de var overladt til deres egen styrke. Denne nåde er en opbyggende kraft, som gør det muligt for mennesker at gøre krav på evigt liv og ophøjelse, når de har ydet deres bedste.*²

Nåde er den guddommelige assistance eller himmelske hjælp, som enhver af os så inderligt

har brug for til at kvalificere os til det celestiale rige. Forsoningens opbyggende kraft styrker os til at handle og være gode og lade vores tjeneste række ud over vore personlige ønsker og naturlige evner.

Under mit personlige skriftstudium indsætter jeg ofte vendingen »opbyggende kraft«, når jeg støder på ordet *nåde*. Se for eksempel

forstod og blev forvandlet ved forsoningens opbyggende kraft under denne rejse. Når vi får en bedre forståelse af denne hellige kraft, kan vores evangeliske perspektiv udvides og beriges. Et sådan perspektiv ændrer os på enestående vis.

Nefi er et eksempel på en, der kendte, forstod og forlod sig på Frelserens opbyggende kraft. Husk på, at Lehis sønner var vendt tilbage til Jerusalem for at vinde Ismael og hans familie for deres sag. Laman og andre i Nefis rejseselskab på turen fra Jerusalem og tilbage til ørkenen gjorde oprør, og Nefi formanede sine brødre til at udvise tro på Herren. Det var på det tidspunkt på deres rejse, at Nefis brødre bandt ham med reb og ville ødelægge ham. Læg mærke til Nefis bøn: »O Herre, vil du i overensstemmelse med min tro på dig udfri mig af mine brødres hænder, ja, *give mig styrke, så jeg kan sprænge disse bånd, som jeg er bundet med*« (1 Ne 7:17; fremhævelse tilføjet).

Ved I, hvad jeg højst sandsynligt havde bedt om, hvis jeg var blevet bundet af mine brødre? »Få mig ud af det her NU!« Det er især interessant for mig at se, at Nefi ikke bad om at få ændret sine omstændigheder. I stedet bad han om styrke til at ændre sine omstændigheder. Og jeg mener, at han bad på denne måde, netop fordi han kendte, forstod og havde oplevet forsoningens opbyggende kraft.

Jeg tror ikke, at de bånd, som Nefi var bundet med, bare magisk faldt fra hans hænder og håndled. Jeg tror snarere, at han blev velsignet med både udholdenhed og

Nefi bad ikke om, at hans situation måtte blive ændret. I stedet bad han om styrke til at ændre sine omstændigheder.

dette vers, som vi kender så godt: »Vi ved, at det er ved *nåde*, at vi bliver frelst, efter alt hvad vi kan gøre« (2 Ne 25:23). Jeg mener, at vi kan lære meget om dette vigtige aspekt ved forsoningen, hvis vi indsætter »opbyggende og styrkende kraft«, hver gang vi finder ordet *nåde* i skrifterne.

Illustrationer og betydninger

Livets rejse går ud på at bevæge os fra dårlig til god til bedre og at få selve vores natur ændret. Mormons Bog vrirler med eksempler på disciple og profeter, som kendte,

personlig styrke ud over hans egne naturlige evner, så han »i Herrens styrke« (Mosi 9:17) sled og vred og trak i rebene, og til sidst kunne sprænge båndene.

Det, der skal udledes af denne episode er indlysende for os alle. Når vi får en forståelse af og begynder at anvende forsoningens opbyggende kraft, vil vi bede om og søge styrke til at ændre vore omstændigheder, snarere end at bede om, at vore omstændigheder må blive ændret. Vi bliver mennesker, der selv handler, i stedet for at være genstand for handling (se 2 Ne 2:14).

Tænk over dette eksempel fra Mormons Bog, hvor Alma og hans folk forfølges af Amulon. Herrens røst lød til disse gode mennesker i deres trængsler og sagde:

»Og jeg vil også lette de byrder, der bliver lagt på jeres skuldre, så I slet ikke kan føle dem på jeres ryg ...

Og se, det skete, at de byrder, der blev lagt på Alma og hans brødre, blev gjort lette; ja, *Herren styrkede dem*, så de kunne bære deres byrder med lethed, og de underordnede sig gladeligt og med tålmodighed hele Herrens vilje« (Mosi 24:14-15; fremhævelse tilføjet).

Hvad blev ændret her? Det var ikke byrden, der blev ændret; udfordringerne og vanskelighederne ved forfølgelsen blev ikke straks fjernet fra folket. Men Alma og hans tilhængere blev styrket, og deres øgede evne og styrke gjorde de byrder, som de bar, lettere. Disse gode mennesker blev takket være forsoningen styret til at *handle* for sig selv og *påvirke* deres

omstændigheder. Og »i Herrens styrke« blev Alma og hans folk siden ledt i sikkerhed i Zarahemlas land.

I kan med fuld ret tænke: »Hvad gør hændelsen med Alma og hans folk til et eksempel på forsoningens opbyggende kraft?« Svaret findes i en sammenligning med Mosi 3:19 og Mosi 24:15).

»Og aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig ved Herren Kristi forsoning og *bliver som et barn, underdanig, sagtomdig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underordne sig alt det, som Herren finder det tjenligt at pålægge ham, ligesom et barn underordner sig sin far*« (Mosi 3:19; fremhævelse tilføjet).

Når vi bevæger os fremad på livets rejse fra dårlig til god til bedre, når vi aflægger os det naturlige menneske i os, og når vi stræber efter at blive hellige og få vores natur ændret, bør de karaktertræk, som opregnes i dette

Herrens røst til Alma og hans folk i deres trængsler lød: »Og jeg vil også lette de byrder, der bliver lagt på jeres skuldre, så I slet ikke kan føle dem på jeres ryg.«

vers, i større omfang beskrive den type menneske, som I og jeg udvikler os til. Vi bliver mere som børn, mere underdanige, mere tålmodige og mere villige til at underkaste os.

Sammenlign nu disse karaktertræk fra Mosi 3:19 med dem, der bruges til at beskrive Alma og hans folk: »Og de *underordnede sig* gladelig og *med tålmodighed hele Herrens vilje*« (Mosi 24:15; fremhævelse tilføjet).

Jeg finder parallelerne mellem de karaktertræk, som beskrives i disse vers, slående, og det er en indikation af, at Almas gode folk blev bedre mennesker takket være Herren Kristi forsonings opbyggende kraft.

Tænk på beretningen om Alma og Amulek, som vi finder i Alma 14. I dette tilfælde blev mange trofaste hellige brændt ihjel, og disse to Herrens tjenere blev fængslet og pryglet. Tænk over denne anmodning, som Alma fremsagde i bøn i fængslet: »O Herre, *giv os styrke* i forhold til vor tro, som er på Kristus, ja, til udfrielse« (Alma 14:26; fremhævelse tilføjet).

Her ser vi igen Almas forståelse af og tillid til forsoningens opbyggende kraft, hvilket kommer til udtryk i hans anmodning. Og læg mærke til resultatet af denne bøn:

»Og de [Alma og Amulek] sønderrev de reb, som de var bundet med; og da folk så dette, begyndte de at flygte, for frygten for udryddelse var kommet over dem ...

Og Alma og Amulek kom ud af fængslet, og de var ikke kommet til skade, for *Herren havde givet dem kraft* i forhold til deres tro, som var på Kristus« (Alma 14:26, 28; fremhævelse tilføjet).

Atter ses den opbyggende kraft tydeligt, når gode mennesker kæmper mod det onde og stræber efter at blive endnu bedre og tjene mere effektivt »i Herrens styrke«.

Et andet eksempel fra Mormons Bog er meget lærerigt. I Alma 31 leder Alma en mission, der skal genvinde de frafaldne zoramitter, som, efter at have opført deres Rameumptom, fremsiger

en nedskreven og selvforherligende bøn.

Læg mærke til påkaldelsen om styrke i Almas personlige bøn: »O Herre, vil du give mig, *at jeg må have styrke*, så jeg med tålmodighed kan lide disse trængsler, som kommer over mig på grund af dette folks ugudelighed« (Alma 31:31; fremhævelse tilføjet).

Alma beder også om, at hans missionærkammerater må modtage en lignende velsignelse: »Vil du give dem, *at de må have styrke*, så de kan bære de trængsler, der skal komme over dem på grund af dettes folks syndighed?« (Alma 31:33; fremhævelse tilføjet).

Alma bad ikke om, at hans trængsler måtte blive fjernet. Han vidste, at han var Herrens redskab, og han bad om kraft til at handle og påvirke sin situation.

Det vigtigste punkt i dette eksempel indeholdes i det sidste vers af Alma 31: »[Herren] gav dem også styrke, så de ikke skulle lide nogen slags trængsler, *uden at de blev opslugt i glæden over Kristus*. Se, dette var i overensstemmelse med Almas bøn, og det var fordi han bad i tro« (v. 38; fremhævelse tilføjet).

Trængslerne blev ikke fjernet. Men Alma og hans kammerater blev styrket og velsignet ved forsoningens opbyggende kraft, så »de ikke skulle lide nogen slags trængsler, uden at de blev opslugt i glæden over Kristus«. Sikke en vidunderlig velsignelse. Og sikke meget vi hver især kan lære af det.

Det er ikke kun i skrifterne, at vi finder eksempler på den opbyggende kraft. Daniel W. Jones blev født i 1830 i Missouri og blev medlem af Kirken i Californien i 1851. I 1856 deltog han i redningsaktionen for de håndkærrekompagnier, som var strandet i voldsomme snestorme i Wyoming. Da redningsfolkene havde fundet de lidende hellige, ydede den umiddelbare lindring, som de nu kunne, og sørget for, at de syge og svage kunne blive transporteret til Salt Lake City, meldte Daniel og flere andre unge mænd sig

frivilligt til at blive tilbage og vogte over kompagniets ejendele. De fødevarer og forsyninger, som blev efterladt hos Daniel og hans kolleger, var sparsomme og blev snart opbrugt. Det følgende citat fra Daniel Jones' personlige dagbog beskriver de begivenheder, som fulgte.

»Det blev snart så sparsomt med vildt, at vi ikke kunne nedlægge noget. Vi spiste alt det elendige kød; men blev sultne af at spise det. Til sidst var det alt sammen væk, og så var der kun huderne tilbage. Vi gjorde et forsøg med dem. Vi tilberedte en hel del af dem og spiste dem uden krydderier, hvilket gjorde hele kompagniet syge ...

Det så meget sort ud, for der var intet tilbage udover huderne fra det udmagrede kvæg. Vi bad Herren om at vise os, hvad vi skulle gøre. Brødrene beklagede sig ikke, men satte deres lid til Gud ... Til sidst blev jeg tilskyndet til at give kompagniet råd og fortælle dem, hvordan de skulle tilberede det; de skulle skolde den og skrabe pelsen af; det havde en tendens til at dræbe og fjerne den dårlige smag, som skoldningen gav huderne. Efter at have skrabet huderne, kogt dem i rigeligt med vand i en time, kastet vandet, som havde suget klisteret ud af huderne, bort, vaskede og skrabe vi huderne omhyggeligt. De blev vasket i koldt vand og derefter kogt til en grød, som vi lod køle ned og spiste med lidt sukkerdrys. Det var en omstændig proces, men vi havde ikke meget andet at gøre, og det var bedre end at sulte.

Vi bad Herren velsigne vores mave og *tilpasse den til denne føde* ... Da vi derefter spiste, syntes alle at nyde festmåltidet. Vi gik i tre dage uden at spise, inden vi vovede dette andet forsøg. Vi nød denne overdådige kost i omtrent seks uger.³

Under de forhold havde jeg nok bedt om noget andet at spise: »Kære himmelske Fader, vil du ikke nok sende mig vagtler eller en bøffel.« Det var næppe faldet mig ind at bede om, at min mave måtte blive styrket og tilpasset til den føde,

som var til rådighed. Hvad vidste Daniel W. Jones? Han kendte til Jesu Kristi forsonings opbyggende kraft. Han bad ikke om, at hans forhold måtte blive ændret. Han bad om, at han måtte blive styrket, så han kunne klare sine omstændigheder. Ligesom Alma og hans folk, Amulek og Nefi, der blev styrket, havde Daniel W. Jones åndelig indsigt nok til at vide, hvad han skulle bede om.

Kristi forsonings opbyggende kraft styrker os til at udføre det, som vi aldrig ville kunne udføre på egen hånd. Til tider funderer jeg over, om vi i vores bekvemme sidste dages verden – en verden med mikrobølgeovne og mobiltelefoner og biler med aircondition og trygge hjem – nogensinde lærer at anerkende vores daglige afhængighed af forsoningens opbyggende kraft.

Søster Bednar er en enestående trofast og kompetent kvinde, og jeg har lært vigtige lektier om den styrkende kraft fra hendes diskrete eksempel. Jeg har set hende holde ud trods intens og vedvarende morgenkvalme – hun var bogstavelig talt syg hver dag i otte måneder – under hver af hendes tre graviditeter. Sammen bad vi om, at hun måtte blive velsignet, men udfordringen blev aldrig fjernet. I stedet blev hun styrket til fysisk at udrette det, som hun ikke kunne udrette ved egen kraft. Igennem årene har jeg også set, hvordan hun er blevet sat i stand til at tackle hån og spot fra et sekulært samfund, når en sidste dages hellig kvinde følger profetisk vejledning og gør familien og børneopdragelsen til sin vigtigste prioritet. Jeg takker og hylder Susan, fordi hun har lært mig så uvurderlige lektier.

Frelseren kender os og forstår

I Alma kapitel 7 lærer vi, hvordan og hvorfor Frelseren er i stand til at yde den opbyggende kraft:

»Og han skal gå omkring, og lide *smarter* og *trængsler* og *fristelser* af enhver art; og

dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks *smertes* og *sygdomme*.

Og han vil påtage sig døden, så han kan løse dødens bånd, som binder hans folk; og han vil påtage sig deres *skrøbeligheder*, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet,

Der findes ikke den fysiske smerte, den sjælekval, den lidelse i ånden, det handicap eller den svaghed, som I eller jeg kan opleve på vores jordiske rejse, som Frelseren ikke allerede har oplevet.

kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder» (Alma 7:11-12; fremhævelse tilføjet).

Frelseren har lidt, ikke blot for vore skrøbeligheder, men også for den ulighed, den uretfærdighed, den smerte, den angst og det følelsesmæssige pres, som så ofte rammer os. Der findes ikke den fysiske smerte, den sjælekval, den lidelse i ånden, det handicap eller den svaghed, som I eller jeg kan opleve under vores jordiske rejse, som Frelseren ikke først har oplevet. I og jeg kan i et øjeblik svaghed udbrøde: »Ingen forstår mig. Ingen

ved, hvordan jeg har det.« Der er måske intet menneske, som forstår os. Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vore byrder, før vi selv gjorde det. Og eftersom han har betalt den højeste pris og båret den byrde, har han fuldkommen empati og kan udrække sin barmhjertigheds arme mod os i mange faser af vores liv. Han kan række ud, røre og komme til hjælp – bogstavelig talt løbe os i møde – og styrke os til at blive mere, end vi ellers kunne blive, og hjælpe os med at udrette det, som vi aldrig ville kunne udrette, hvis vi skulle forlade os på vores egen styrke.

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtnodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let» (Matt 11:28-30).

Jeg bærer mit vidnesbyrd om min påskønnelse af Herren Jesu Kristi uendelige og evige offer.

Jeg ved, at Frelseren lever. Jeg har oplevet både hans forløsende kraft og hans opbyggende kraft, og jeg vidner om, at disse kræfter er virkelige og tilgængelige for enhver. Ja, »i Herrens styrke« kan vi gøre og overvinde alt, mens vi vandrer fremad på livets rejse. ■

Fra en tale holdt på Brigham Young University den 23. okt. 2001. Hele den engelske tekst findes på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Se Franklin D. Richards, i Conference Report, okt. 1965, s. 136-137; se også David O. McKay, i Conference Report, apr. 1954, s. 26.
2. Bible Dictionary, »Grace«; fremhævelse tilføjet.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians*, intet årstal, s. 57-58.

Over hele verden fører seminar unge som dig tættere på Jesus Kristus.

Velsignelserne ved **SEMINAR**

Brittany Beattie

Kirkens Tidsskrifter

Du er ikke alene i din beslutning om at deltage i seminar. Rundt omkring i verden gør hundredtusinder af unge seminar til en del af deres tilværelse, når de tager til deres seminarklasse med bus, kano, cykel eller på andre måder. Nogle unge står tidligt op og rejser langt for at nå frem i tide, andre foretager rejsen om aftenen, og atter andre studerer hjemme flere dage om ugen.

Det kræver ofre at komme regelmæssigt til seminar, men unge over hele verden indser, at deltagelse i seminar rigeligt er mere end umagen værd. Og de, der deltager har noget til fælles: Deres oplevelser i seminar fører dem tættere på Frelseren og vor himmelske Fader.

Modtag lovede velsignelser

Hvorfor er seminar så vigtigt for dig? Nogle af grundene er omfattet af disse løfter fra nutidige profeter og apostle:

- Det »er en gudgiven hjælp til frelse for det moderne Israel i en meget krævende tid.«¹
- Det »vil forberede jer til at fremføre budskabet om det gengivne evangelium til dem, I får mulighed for at møde.«²
- Det hjælper jer med at »opnå en vital forståelse af sandheden.«³

- Seminar »tilvejebringer vidunderlige muligheder for at lære de lærdomme, som vil gøre jer lykkelige. Det bidrager med herlige muligheder for at omgås andre som dig selv.«⁴
- »Jeres kundskab om evangeliet vil blive øget. Jeres tro vil blive styrket. I vil knytte vidunderlige kontakter og venskaber.«⁵
- »Det giver ... åndelig berigelse, moralsk styrke til at modstå det onde, som er overalt omkring os, ligesom det øger den evangeliske viden.«⁶
- Det er »en af de bedste måder, hvorpå unge mænd og piger kan forberede sig til en mission.«⁷

Find ud af, hvordan du kan deltage

Hvis du deltager i seminar, betyder det ofte, at du må give afkald på noget andet, som du holder af, for at finde tid til at deltage. Men det er et offer, som er værd at bringe. Elijah Bugayong fra Filippinerne valgte at træffe den beslutning i sit sidste skoleår. Gennem hele sit skoleforløb havde hun hele tiden ligget som nummer to i klassen. Hun var fast besluttet på at blive nummer et i det sidste skoleår, og hun havde endda overvejet at droppe seminar, som hun havde deltaget i gennem årene, for at nå sit mål.

Men så en dag kom hun på andre tanker. »Jeg så på mit arbejdsbord,« siger hun. »Jeg

EN VELSIGNELSE MED LIVSLANGE VIRKNINGER

»F or mange år siden havde jeg privilegiet at undervise i morgen-seminar. Undervisningen foregik mellem 6.30 og 7.30 hver skoledag. Gennem to skoleår så jeg søvnige elever stavre ind i klassen og udfordre deres lærer til at få dem til at vågne. Så snart der var indledt med bøn, og der var givet en åndelig tanke, så jeg de kvikke sind vækkes til live, ivrige efter at øge deres viden om skrifterne. Det sværeste ved undervisningen var at slutte samtalen tidligt nok til at sende dem til deres timer i gymnasiet. Efterhånden som skoleåret skred frem, så jeg hver elev få større tillid, nære venskaber og et voksende vidnesbyrd om evangeliet.

For nogle få år siden var jeg inde i en købmandsforretning i en by ikke så langt herfra, da jeg hørte nogen kalde mit navn. Jeg vendte mig om for at hilse på to af mine tidligere seminarerelever. De var nu mand og hustru. De præsenterede mig for deres fire vidunderlige børn. Under samtalen blev jeg forundret over det antal klassekammerater fra seminar, som de havde kontakt med selv efter alle disse år. Det var bevis på nogle særlige bånd, der var blevet knyttet i en seminarklasse meget tidligt om morgenen.«

Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, »Modtag sandhed«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 63.

så en stak bøger, der lå ved siden af det, samt min fire-i-en'er med skrifterne sammen med min seminarnotesbog og -hæftet. Jeg spurgte mig selv inderst inde: »Hvad betyder mest?«

Elijah fandt sit svar i Matt 6:33: »Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.« Hun besluttede at deltage trofast i seminar og finde andre måder at indrette sin tid på, så hun kunne udføre sit skolearbejde. Da året var omme, blev hun valgt til årets afgangselev og fik endda et stipendium til universitetet.

Spencer Douglas fra Alabama i USA besluttede at give afkald på sociale aktiviteter, så han kunne få mest muligt ud af seminar. De første to år, hvor han gik til seminar, stod han op klokken 4 for at deltage i klassen, og de sidste to år stod han op klokken 5. Han siger: »Jeg kunne ikke deltage i sene aktiviteter med mine venner, fordi jeg skulle tidligt i seng. Hvis jeg ikke gjorde det, kunne jeg ikke deltage og lære noget næste morgen.« For Spencer var det ikke bare et spørgsmål om at dukke op til klassen, men også om at være vågen og beredt på at lære.

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret: »Bare fordi noget er godt, er det ikke tilstrækkelig grund til at gøre det. Antallet af alle de gode ting, vi kan gøre, overstiger i høj grad den

tid, vi har til rådighed for at gøre dem. Nogle ting er bedre end godt, og det er det, som bør prioriteres først i vores liv.«⁸ Det er et vigtigt råd at huske på, når du skal beslutte, hvordan du indpasser seminar i dit tidsskema.

Forberedelse til mission

Seminar fungerer også som en fremragende forberedelse på den missionering, som du skal udføre – som medlemsmissionær i dag og senere, hvis du udfører en fuldtidsmission. Franco Huamán Curinuqui fra Peru ved, at hans skriftstudium i seminar har været en hjælp til at forberede ham på en mission.

Han siger, at forberedelsen er værd at stå op for kl. 4, for derefter at sejle i kano i de måneder, hvor egnen er oversvømmet, og så vade gennem mudderet hen til klassen. Han siger: »Jeg vil fuldføre seminar og begynde i institut, så jeg kan være forberedt til en mission. Jeg vil blive ved med at udvikle mig i Kirken.« Seminar er vigtigt for ham, fordi han lærer mere om skrifterne og lærer vigtige skriftsteder udenad, hvilket vil hjælpe ham til at blive en bedre missionær.

Velsignet i alle livets aspekter

Når unge verden over yder en indsats for at deltage i seminar, modtager de styrke på mange andre områder end skriftstudium. Cameron Lisney fra England opdagede, at han blev

velsignet på alle områder af sit liv. »Ikke alene hjælper seminar os med livets åndelige side, men det er også en hjælp til skole og uddannelse,« siger Cameron.

Han siger, at »en tidlig start på dagen får ens hjerne op i gear. Nogle af mine venner siger, at de har for travlt til at deltage – men nu er det jo ikke sådan, at man sidder og laver matematik kl. 6 om morgenen, vel?« Når man studerer, »hjælper Herren en med eksamen, og hvis man går til seminar, hjælper han en endnu mere,« siger Cameron.

Selvfølge hjælp seminar også Cameron med at styrke hans vidnesbyrd. Han siger: »Begyndelsen til mit vidnesbyrd stammer fra seminarprogrammet. Som ung på 14 år kæmpede jeg med evangeliet. Jeg brød mig ikke om Kirken, og jeg rodede mig ud i meget, jeg skulle have holdt mig fra. Var der gået et par måneder mere, var jeg helt holdt op med at komme.« Men en ven inviterede Cameron med til seminar, og han besluttede at gå med hende. Så begyndte velsignelserne at melde sig.

»Jeg begyndte at fornemme Ånden igen,« siger Cameron. »Jeg begyndte at høre mere efter i kirken og komme i Søndagsskolen og til mine

præstedømmeelektioner. Det blev lettere, og jeg følte mig gladere. Jeg opnåede endelig mit eget vidnesbyrd om evangeliet.« Efter to måneder i seminar mødtes Cameron med sin biskop og blev ordineret til lærer i Det Aronske Præstedømme.

Cameron ved, at seminar har hjulpet ham med at stå fast mod verdens fristelser. »Efterhånden som seminar skred frem,« siger han, » fandt jeg det lettere at tackle de udfordringer, som verden byder på. Det er ret hårdt at være ung i den verden, som vi lever i – vi er omringet af synd på alle sider. Jeg vidner for jer, at hvis I deltager i seminar, får I styrke til at forsvare jer mod det. Seminar skaber et åndeligt skjold, som beskytter jer. Mange forskellige trængsler og fristelser er dukket op på min vej, og seminar har været en enorm

hjælp til at holde mig på den lige og snævre sti.«

Styrk hinanden

Seminar giver dig også mulighed for at mødes med andre unge, som deler din tro. Vika Tjelysjkova fra Rusland siger: »Jeg bliver inspireret af ligesindede, som har de samme moralske standarder, og som tror på Gud på samme måde som jeg.« Hun tilføjer: »Hvis jeg har nogle spørgsmål, kan jeg drøfte dem med min seminarlærer og andre elever. Jeg kan tale om mine tanker og mit vidnesbyrd med andre, så jeg kan styrke min egen og andres tro. Ved at læse i skrifterne sammen og overveje deres åndelige indhold, nærmer vi os Gud og hinanden.«

Ksenia Gontjarova fra Ukraine har

SEMINAR PÅVIRKEDE PRÆSIDENT HENRY B. EYRING

Mildred Bennion var blandt de første seminarerelever i Granite Seminary i 1912. Hun blev senere mor til præsident Henry B. Eyring, der er førsterådgiver i Det Første Præsidentskab.

Hun forstod seminars betydning i hendes eget liv, og hun ønskede, at hendes børn skulle nyde de samme velsignelser, som hun havde oplevet i seminar. Derfor traf hendes familie en stor beslutning: »Vi ydede store økonomiske ofre for at flytte til Utah, så vore sønner kunne gå til seminar og institut og finde venner blandt vores eget folk. Det burde besvare spørgsmålet om mine følelser i den sag« (citeret i C. Coleman, *History of Granite Seminary*, s. 142).

Kirkens uddannelse fortsatte med at have betydning i familien Eyring, da præsident Henry B. Eyring i 1971 blev rektor for Ricks College (i dag BYU-Idaho), som en kirkejet skole, og fungerede som Kirkens uddannelseskommisær fra 1980 til 1985 og igen fra 1992 til 2005.

set de samme resultater. Hun siger: »Når vi deler vores oplevelser med hinanden, bliver vi stærkere, og vi forstår skrifterne bedre. Når vi taler om eksempler fra vores eget liv under lektionerne, kan jeg se, hvordan evangeliet fungerer i min egen og andres tilværelse.«

Lær vor himmelske Fader og Jesus Kristus at kende

En gruppe unge blev for nylig spurgt, hvordan seminar havde velsignet dem. Deres svar viste, at der var et stort fælles tema – nemlig at seminar hjælper dem med at nærme sig vor himmelske Fader og Frelseren. Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret: »Alle de emner, som I studerer i seminar er vigtige. Hvert år, når I koncentrerer jer om et af skrifterne, ligger hovedvægten på Herren Jesus Kristus.«⁹

Her er, hvad flere af disse teenagere sagde om, hvordan seminar havde ført dem tættere på Jesus Kristus.

- »Jeg har lært, hvad Frelseren gør for mig, når jeg har læst alle disse beretninger fra utallige profeter og indset, hvor meget jeg betyder for ham. Jeg har indset, at han elsker mig nok til at han døde og led for min smerte.«
- »Seminar er alle tiders start på dagen. Uanset hvor træt jeg er,

føler jeg Ånden og føler mig styrket, så når der dukker vanskeligheder op i løbet af min dag, ved jeg uden tvivl, at min Frelser elsker mig, og så kan jeg mere selvsikkert holde fast ved det, der er rigtigt.«

- »Jeg er omvendt til Kirken. Jeg begyndte at deltage i seminar, allerede før jeg blev døbt. Jeg ved ikke, om jeg var blevet døbt, hvis det ikke havde været for seminar. Uden seminar ville jeg ikke have haft Frelseren i mit liv nu, og jeg ville ikke have vidst, hvordan jeg kan opnå tilgivelse for mine synder. Jeg havde aldrig rigtig haft min himmelske Fader og Jesus Kristus i mit liv. Seminar hjalp mig med at finde dem og gøre dem til en del af mit liv og mine kommende børns liv.«
- »At deltage i seminar hver dag hjalp mig med at komme min Herre og Frelser, Jesus Kristus, nærmere, fordi jeg lærte om hans lærdomme, om hans store kærlighed til mig, og om hvordan jeg kan vende tilbage og leve sammen med ham.«
- »Når jeg deltager i seminar, finder jeg en dybere mening med skrifterne. Det hjælper mig til hver morgen at huske på at være kristuslignende i min adfærd.«
- »Seminar har lært mig, hvordan jeg skal læse mine skrifter og ikke bare nyde det, men også finde

anvendelse for dem. Jeg har lært lærdomme og principper, som har styrket mit vidnesbyrd om en kærlig himmelsk Fader og Jesus Kristus, hvilket jeg kan have med mig resten af livet.«

Når man ser de mange velsignelser, som udspringer af at deltage i seminar, er det let at forstå, hvorfor unge over hele verden har gjort det til en vigtig prioritet i deres liv. ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures*, tale til lærere i Kirkens Uddannelsessystem, 14. okt. 1977, s. 3.
2. L. Tom Perry, »Hæv standarden«, *Liahona*, nov. 2007, s. 48.
3. Richard G. Scott, »Opnå jeres fulde potentiale«, *Liahona*, nov. 2003, s. 42.
4. Gordon B. Hinckley, »Forbliv trofast«, *Stjernen*, juli 1996, s. 97.
5. Gordon B. Hinckley, »Miraklet muligt på grund af tro«, *Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 97.
6. Gordon B. Hinckley, »Kirkens tilstand«, *Stjernen*, juli 1991, s. 55.
7. Ezra Taft Benson, »Vort ansvar for at forkynde evangeliet«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1985, s. 6.
8. Dallin H. Oaks, »God, bedre, bedst«, *Liahona*, nov. 2007, s. 104.
9. David A. Bednar, »Conclusion and Testimony«, *Welcome to Seminary 2010-2011*, seminary.lds.org/welcome.

SEMINARS HISTORIE

Her er et overblik over, hvordan seminar har udviklet sig i årenes løb.

- 1888: Præsident Wilford Woodruff leder dannelsen af Kirkens uddannelseskomité, som skulle lede Kirkens uddannelsesindsats, som omfattede religionsklasser efter skoletid.
- 1912: Organiseringen af de første daglige skoletilknyttede seminarer med i alt 70 elever, der forlader skolen i en klasstime for at deltage i seminar. Undervisningen fandt sted i en bygning over for Granite High School i Salt Lake City i Utah.
- 1925: Man når op på 10.000 tilmeldte elever.
- 1948: Seminar kommer til Canada, som bliver det første land uden for USA, som har seminarer.
- 1950: Organisering af daglige seminarer (tidligere kaldt »morgenseminar«) i Californien, hvor eleverne mødes i kirkebygninger inden skoletid.
- 1958: Man når op på 50.000 tilmeldte elever.
- 1958: Seminar kommer til Mellemamerika. Mexico bliver det første land.
- 1962: Seminar kommer til Europa, hvor man holder de første klasser i Finland og Tyskland.
- 1963: Seminar kommer til Asien, hvor de første klasser oprettes i Japan.
- 1965: Man når op på 100.000 tilmeldte elever.
- 1967: Seminars hjemmestudieprogram sættes i landdistrikter, hvor elever studerer hjemme fire dage om ugen og samles en enkelt dag hver uge.
- 1968: Seminar kommer til Australien.
- 1969: Seminar kommer til Sydamerika, hvor de første klasser oprettes i Brasilien.
- 1972: Seminar kommer til Afrika, hvor de første klasser oprettes i Sydafrika.
- 1983: Man når op på 200.000 tilmeldte elever.
- 1991: Man når op på 300.000 tilmeldte elever.
- 2012: Seminar fungerer nu i 134 lande og territorier verden over med i alt 370.000 tilmeldte elever.

EN KALDELSE TIL EN KONVERTITT

Helena Hannonen

Kort tid efter at jeg blev døbt som tiårig i Lappeenranta i Finland, fik jeg min første kaldelse. Det var i 1960, og vores lille gren havde brug for en, der kunne akkompagnere salmerne til nadvermøderne. Jeg blev bedt om at påtage mig denne opgave.

Skønt min mor altid havde opmuntret min bror og mig til at udfolde os kunstnerisk, kunne jeg dog ikke spille klaver, og vi havde heller ikke noget klaver. Men jeg ville røgte min kaldelse, så vi lagde en plan.

Ved familieaften talte vi om, hvad denne kaldelse betød for os alle. Men da min mor var enke med to børn, vidste vi, at det ville blive en stor udfordring for os at anskaffe et klaver og betale for

Jeg var nyt medlem og havde ingen evner som pianist. Men hvor er jeg dog taknemlig for min livsomvæltende kaldelse som grenspianist.

spilleundervisning. Vi besluttede, at vi alle var parate til at yde de nødvendige ofre.

Det første offer, som familien måtte yde, var økonomisk. Vi besluttede, at vi fra forår til efterår kørte på cykel i stedet for at tage bussen. Min bror, Martti, var modig og blev en habil cyklist – selv i sne og på islag. Jeg gav afkald på de fleste af mine tøjindkøb og lærte at sy. Vi måtte også leve sparsommeligt. Vi fik en køkkenhave ude på landet ved mine bedsteforældres hjem og syltede fødevarer til vinteren. Vores »ferier« blev mors rejser til templet i Schweiz eller skovture eller minilejre tæt på hjemmet.

Det næste offer, som familien måtte yde, var tid. Vi delte pligterne imellem os og arrangerede vores øvrige aktiviteter og hjemmearbejde, så jeg havde tid nok til at øve mig på klaveret. På grund af vore ofre og slid bemærkede mor ofte, at vi ikke havde tid til at komme i uføre, som andre på vores alder. Faktisk blev min kaldelse til en familiekaldelse, lang tid før jeg overhovedet havde spillet en tone.

Jeg begyndte at gå til spil hos en musiklærer på den lokale skole. Jeg øvede mig på et papirklaviatur og på klaveret i kirken. Da min klaverlærer flyttede, købte vi hans klaver, og jeg blev optaget hos en anerkendt klaverlærer i området.

Jeg lærte salmerne på egen hånd og øvede mig meget sammen med grenens musikleder. Alle opmuntrede mig – selv om der smuttede enkelte falske toner ind. Min lærer var rystet, da hun fandt ud af, at jeg spillede for folk, inden jeg havde lært stykkerne helt udenad.

Men det var bedre, at jeg spillede med en hånd, end at vi slet ikke havde musik.

Jeg cyklede hen til mine musiklektioner, og da det blev vinter, gik jeg eller stod på ski. En søndag gik jeg alene til kirke, så jeg kunne være der en time før tid og øve mig. Jeg besluttede, at jeg kun ville tage bussen, når temperaturen nåede ned på minus 15 grader. Regn og sne generede mig egentlig ikke; tiden gik hurtigt, mens jeg spadserede af sted, fordi jeg havde så mange dejlige salmer til at holde mig med selskab. Mens jeg gik, vandrede jeg over prærien med pionererne (se »Kom, kom, Guds folk«, *Salmer og sange*, nr. 16), eller højt mellem bjergenes toppe i Zion (se »På bjergets høje top«, *Salmer og sange*, nr. 4) eller stod sammen med den ungdom, som aldrig svigter (se »Zions ungdom«, *Salmer og sange*, nr. 172). Jeg ville aldrig kunne svigte med den støtte – selv om min familie og jeg var de eneste sidste dages hellige i vores lille samfund i det østlige Finland, i skyggen af den russiske grænse.

Med årene blev jeg bedre til at spille, og jeg kunne spille musik i stedet for bare at spille de rigtige toner. Jeg lærte at udvælge musik under bøn, så Ånden kunne være til stede under mødet. Og vigtigst af alt, så kom mit vidnesbyrd om evangeliet til mig gennem musikken. Jeg kunne let genkalde følelser, tekster, og budskaber fra salmerne, hvis jeg var i tvivl om noget. Jeg vidste, at evangeliets principper og ordinancer var sande, for jeg havde lært dem udenad, linje på linje, og node for node.

Jeg husker især en dag, hvor min forpligtelse over for de principper blev sat på prøve. Jeg var 14 år gammel; jeg elskede at svømme

og drømte om at deltage ved OL. Jeg svømmede ikke om søndagen, men jeg gjorde dog fremskridt. Da OL i Mexico nærmede sig, opfordrede en træner mig til at deltage i en særlig træning.

Men træningen lå hver søndag formiddag under Søndagsskolen. Jeg undskyldte mig med, at jeg kunne træne og skippe Søndagsskolen, fordi jeg sagtens kunne nå tilbage til aftenens nadvermøde. Jeg sparede op til busbilletter og planlagde det hele. Lørdag inden den første træning fortalte jeg min mor om min plan.

Jeg kunne se tristheden og skuffelsen i hendes øjne, men hendes eneste svar var, at det var min beslutning, og at jeg havde lært, hvad der var rigtigt. Den aften kunne jeg ikke få teksten til »Vælg kun ret« (*Salmer og sange*, nr. 155) ud af mit hoved. Teksten genlød i mine tanker som en ridset plade.

Søndag morgen havde jeg min svømmetaske i den ene hånd og min musiktaske i den anden, så jeg håbede, at min mor ville tro, at jeg gik i kirke. Jeg gik udenfor til busstoppestedet. Tilfældigvis gik bussen til svømmehallen fra min side af gaden, mens bussen til kirken gik fra den modsatte side. Mens jeg ventede, blev jeg irriteret. Mine ører gav

Den ene bus kunne køre mig hen til min kirkekaldelse, den anden til min barndomsdrøm om at blive svømmer i verdensklasse. Strofer fra de salmer, som jeg så ofte havde spillet, gav mig svaret.

genlyd af musikken til »Har jeg gjort noget godt?« (*Salmer og sange*, nr. 143) – som var den salme, der skulle synges i Søndagsskolen den dag. Jeg vidste af erfaring, at med sin vanskelige rytme, indviklede tekst og høje toner kunne denne salme ende i katastrofe uden et godt akkompagnement.

Mens jeg stod og overvejede, nærmede begge busser sig. Bussen til svømmehallen standsede ud for mig, og buschaufføren i bussen til kirken stoppede og kiggede forvirret på mig, fordi han vidste, at jeg altid tog hans bus. Vi kiggede alle tre på hinanden et kort øjeblik. Hvad ventede jeg på? Jeg havde valgt Herren (se »Hvem er for Herrens sag?«, *Salmer og sange*, nr. 173). Jeg havde lovet at tage derhen, hvor han ønskede (se »Jeg går, hvor du sender mig hen«, *Salmer og sange*, nr. 178). Min beslutning om at efterleve befalingerne var truffet for længe siden (se »Hold Guds befalinger«, *Salmer og sange*, nr. 197).

Inden min hjerne nåede at indhente mit hjerte, tog kroppen styringen. Jeg spændede over vejen og vinkede den anden bus videre. Så købte jeg min billet og gik ned bagest i den bus, som kørte til kirken, mens jeg så mine svømmedrømme køre den modsatte vej.

Alle troede, at jeg græd, fordi jeg fornemede Ånden den dag. Men i virkeligheden græd jeg, fordi min barndomsdrøm var knust, og fordi jeg skammede mig over at have overvejet at svømme på sabbatten. Men den søndag, ligesom de tidligere og de senere, passede jeg min kaldelse.

Da jeg skulle læse videre på gymnasiet, havde jeg lært flere i grenen at lede musikken og spille klaver. Mens jeg læste, fortsatte jeg med at spille klaver og tog også orgellektioner. Jeg troede, at min chance for at besøge Latinamerika var tabt for evigt, da jeg opgav konkurrencesvømning, men da jeg havde taget min mastergrad på Brigham Young University, udførte jeg en mission i Colombia. Mens jeg var på mission, gav jeg klaverlektioner. Jeg ville give de hellige musikkens gave. Børn og unge i Colombia vandrede adskillige kilometer i den brændende sol for at få mulighed for at lære at spille klaver. De begyndte også med en hånd, indtil de udviklede sig så langt, at de kunne spille med begge hænder. Og de ydede flere ofre, end jeg havde gjort, for at lære at spille klaver.

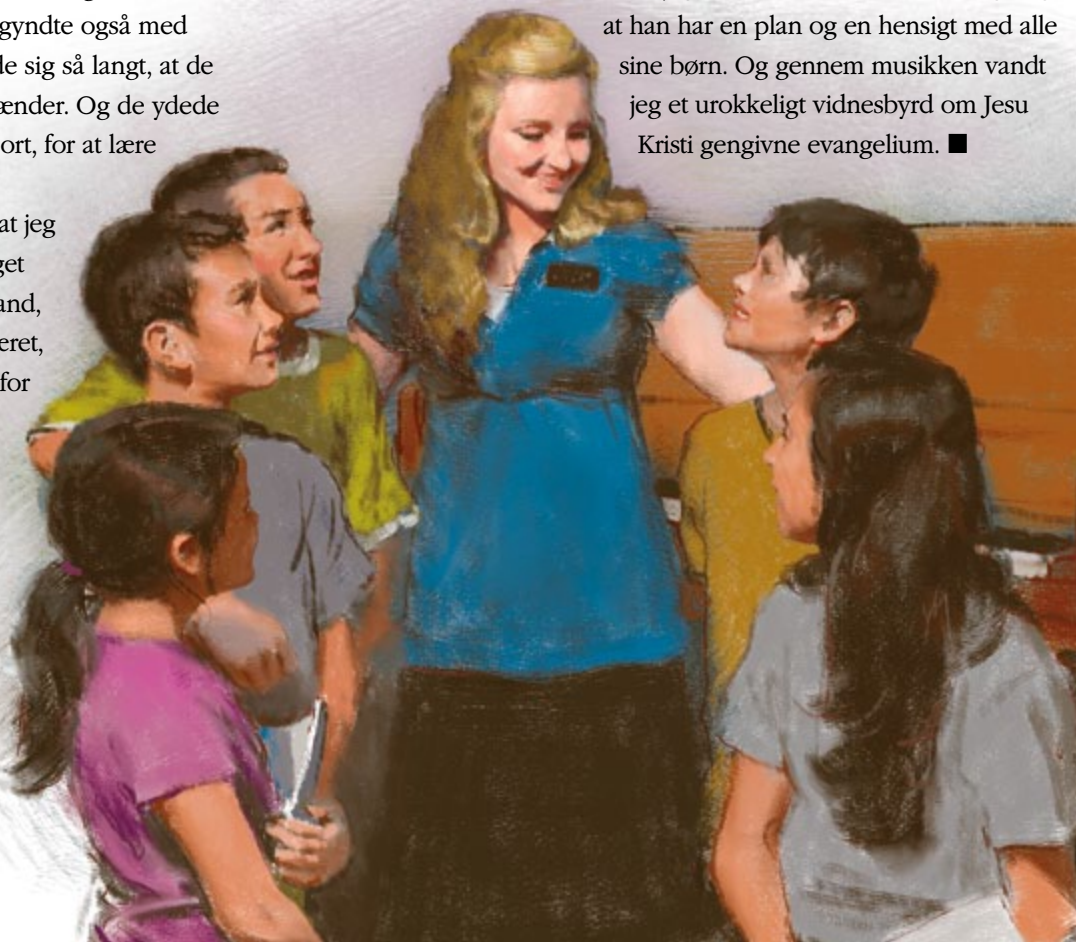
Det er over 50 år siden, at jeg blev døbt. Jeg har rejst meget og langt fra mit hjem i Finland, men uanset hvor jeg har været, så har der altid været brug for en, der kunne spille klaver. Musikkens universelle sprog har bygget broer af forståelse og kærlighed mange steder.

I dag er mine hænder langsomme og gigtplagede. Mange langt dygtigere musikere har overtaget min plads. Min

Mens jeg var på mission i Colombia, gav jeg klaverlektioner. Børn og unge vandrede flere kilometer i den brændende sol og ydede store ofre for at opnå musikkens gave.

mor bliver ofte ked af det, når hun tænker tilbage på min tidlige tid i Kirken og de ofre, som jeg måtte bringe, de mange kilometer, jeg måtte vandre, og alt det, jeg måtte undvære. Hun er bange for, at kulden var medvirkende til, at jeg har gigt i dag. Men jeg bærer mine »krigsskader« med glæde. Jeg skænkede mine glæder og sorger til musikken. Jeg lærte at le og græde gennem mine fingre.

Mit hjerte synger af taknemlighed, når jeg tænker på, at min himmelske Fader og mine ledere holdt nok af mig til at bede en ung pige om at påtage sig så udfordrende en opgave. Den kaldelse hjalp mig til at udvikle en stærk forståelse af evangeliet og lod mig hjælpe andre til at føle Ånden gennem musikken. Jeg er et levende bevis på, at en ny konvertit har brug for en kaldelse – selv små piger uden musikalske færdigheder og et klaver. Fra min første kaldelse lærte jeg, at med Gud er intet umuligt, og at han har en plan og en hensigt med alle sine børn. Og gennem musikken vandt jeg et urokkeligt vidnesbyrd om Jesu Kristi gengivne evangelium. ■

Sidste dages hellige anvender menigheds- og grensråd til at velsigne de nødlidende.

Menighe I AKTION

Om natten den 22. maj 2011 gjaldede sirenerne, da en voldsom tornado ramte hjertet af byen Joplin i Missouri i USA og tilintetgjorde hjem og menneskeliv. Joplin Første Menighed blev ramt hårdt af hvirvelvinden, men biskop Chris Hoffman og menighedsrådet gik straks i gang med at få tal på menighedens medlemmer.

»Vi havde en handlingsplan på plads, fordi vi havde talt om disse forberedelser i menighedsrådet, længe før de blev aktuelle,« sagde han. »Vi stolede også på, at Ånden ville vise os, hvad vi skulle gøre. El-ledninger var revet ned. Mobiltelefonerne virkede ikke. Vi bad og lyttede efter svar, og de kom – som de altid gør. Det var dejligt for mig som biskop at høre medlemmer sige: »Jeg har gjort sådan

dsrådet

her« i stedet for: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre?»

Reaktionen i Joplin viser styrken i et forenet menighedsråd. »Menighedsrådsmødet er et af de vigtigste møder i Kirken,« skrev ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostle Kvorum, »fordi ledere for præstedømmets kvorummer og hjælpeorganisationerne kan drøfte og lægge planer sammen med biskoprådet ... Af alle råd og komiteer i Kirken mener jeg, at menighedsrådet kan yde mest, når det gælder om at hjælpe vor Faders børn.«¹

Forenet i kærlighed og tro

I Puerto Francisco de Orellana, en afsidesliggende landsby i Ecuadors jungle, har medlemmerne et stærkt

VÆSENTLIGE PUNKTER FOR EFFEKTIVE RÅD

I bogen *Counseling with Our Councils* giver ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Råd os følgende tre forslag:

»For det første, fokuser på det fundamentale.« Følg retningslinjerne i *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, kapitel 4, som kan læses på nettet under *Serving in the Church* på LDS.org.

»For det andet, fokusér på mennesker, ikke programmer.« Vær optaget af »integration af nye medlemmer, aktivering af de mindre aktive, omsorg for de unge, de enkelte medlemmers økonomiske byrder og de enlige mødres og enkernes behov.«

»For det tredje, råd er til rådføring med hinanden og udveksling af ideer og ikke kun til rapporter og prædikener. Skab en atmosfære, som fremmer åbenhed, hvor enhver har betydning og enhver mening er værdifuld.« Mennesker har forskellige synspunkter og baggrund, så hver især kan de byde ind med nyttige perspektiver til at forstå medlemmernes behov.

Se ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, *Counseling with Our Councils*, 1997, s. 106, 109, 112.

bånd af kærlighed og tro. Det månedlige grensrådsmøde afspejler deres omsorg. De fokuserer først og fremmest på enkeltpersoner og familier og siden på, hvordan programmerne kan hjælpe dem. Så følger inspirationen.

Mange medlemmer har brug for hjælp til at finde arbejde. Grensrådet har erfaret, at medlemmernes udfordringer ofte kan løses på lokalt plan. Da rådet drøftede de behov, som en enlig mor med en lille datter med helbredsproblemer havde, kendte hjælpeforeningspræsidenten til et job, hvor moderen kunne arbejde og stadig være i nærheden af sin datter.

Grensrådet trækker også på Kirkens ressourcer, såsom LDS Employment Services-workshopmaterialer.² De oprettede en klasse, som undervises af et medlem af grenen, så man kunne hjælpe et andet medlem med at finde et bedre job.

Ramiro Reyes, der er første rådgiver i grenspræsidentskabet, siger om grensrådet: »Vi er redskaber i Herrens hånd. Han opnår sine hensigter gennem vores indsats.«

En vej til templet

Da primarypræsident Melissa Fisk fra Liverpool i New York i USA deltog i menighedsrådsmødet, fik hun et indblik i dets kraft. Da hun stak hånden ned i sin taske efter en notesbog, fik hun fat i et billede af 28 primarybørn på trappen op til templet i Palmyra i delstaten New York. De var alle oversået med hvepsestik. Et kort øjeblik trak billedet hendes opmærksomhed væk fra mødet, og hun tænkte et øjeblik på den dag, hvor primarybørnene var taget til Palmyra for

HVEM DELTAGER I MENIGHEDS- ELLER GRENSRÅDET?

De følgende præstedømme- og hjælpeorganisationsledere deltager i rådet med to funktioner: (1) som menighedsrådsmedlemmer, der hjælper biskoppen med at finde løsninger på behov og problemer i menigheden og (2) som

Biskopråd

Biskoprådet er ansvarlig for alle menighedens medlemmer, organisationer og aktiviteter. Biskoppen præsiderer over menighedsrådet, men han kan træffe bedre beslutninger efter drøftelser med sine rådgivere og menighedsrådet, hvor det er passende

(se Håndbog 2: Forvaltning af Kirken, 4,1, 4,2).

Menighedssekretæren

»Menighedssekretæren fører en optegnelse over opgaver og beslutninger, som er truffet under menighedsrådsmøderne ... Han sørger også for relevante statistiske oplysninger fra Kirkens program til føring af optegnelser«

(Håndbog 2, 4.6.4).

Menighedsassistenten

»Menighedsassistenten forbereder dagsordenen til menighedsrådsmøderne ... Biskoppen kan også bede ham om at følge op på de opgaver, som medlemmer af menighedsrådet har fået ... [Han] kan sørge for kontinuitet mellem menighedsrådet og præstedømmets udøvende komité«

(Håndbog 2, 4.6.5).

Det Melkisedekske Præstedømmes ledere

Højpræsternes gruppeleder og ældsternes kvorumspræsident har ansvaret for den åndelige og timelige velfærd hos de mænd, som de præsiderer over. Biskoppen kan delegere noget af det arbejde, han udfører blandt familierne, over til kvorums- og gruppelederne

(se Håndbog 2, s. 7).

Menighedens missionsleder

Menighedens missionsleder koordinerer menighedens missionsindsats. Han arbejder med fuldtids- og menighedsmissionsøer. Biskoppen kan bede ham om at lede samtaler om missionering ved menighedsrådsmødet

(se Håndbog 2, 5.1.3).

at nyde den hellige følelse ved templet. Da børnene bredte deres tæpper ud, kom de desværre til at ramme et hvepsebo.

Da man havde taget sig af dem alle, opfordrede lederne børnene til at røre ved templet. Det ville børnene ikke, fordi de var bange for, at der var flere hvepse. Så forældre og ledere stod ved siden af hinanden og dannede en vej hen til templet. Det gav børnene mod til at gå derhen.

Da Melissas opmærksomhed vendte tilbage til menighedsrådsmødet, tænkte hun: »Gid alle kunne være omgivet af så kærlige venner og ledere, når de forbereder sig til templet.«

Hendes tanker blev afbrudt, da hun hørte hjælpeforeningspræsidenten omtale en nødlidende søster: »Hun var ikke i kirke i søndags. Jeg sikrer mig, at hendes besøglærere fortæller hende om den kommende tempeltur.«

»De har det lidt hårdt for tiden,« tilføjede ældsternes kvorumspræsident. »Jeg taler med deres hjemmelærere og hører, om der er noget, vi kan gøre.«

»De unge piger kan hjælpe med at passe børn,« sagde Unge Pigers præsident.

Da Melissa kiggede rundt på medlemmerne af menighedsrådet, så hun oprigtig omsorg og bekymring. Et smil bredte sig på hendes ansigt. »Herren *har* sørget for en måde, hvorpå hans børn kan blive beskyttet og elsket,« tænkte hun. »Menighedsrådet!«

Nøjagtig som i Joplin, Puerto Francisco de Orellana og Liverpool opdager kirkeledere over hele verden velsignelserne ved menigheds- og grensrådsmøder. Og når de gør det, har de styr på disse råds enestående kræfter, så de kan hjælpe Herren med at velsigne hans børn og udføre hans værk. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 1997, s. 102.
2. *Karriere-workshop: Deltagerens arbejdshæfte* (katalognr. 35163 110) kan erhverves gennem store.lds.org, Distribution Services eller Kirkens arbejdsformidlingscentre.

repræsentanter for deres organisationer. De arbejder sammen i kærlighed for at tjene og styrke enkeltpersoner og familier i menighed eller gren. (Henvisningerne til menigheder og biskopråd gælder også grene og grenspræsidentskaber).

Hjælpeforeningspræsidenten

Hjælpeforeningspræsidenten repræsenterer kvinder i menigheden i alderen fra 18 og opefter. Hun gør alt, hvad hun kan for at hjælpe kvinderne med at øge deres tro og personlige retskaffenhed, styrke familien og hjemmet og hjælpe de nødlidende

(se *Håndbog 2*, 9).

Unge Mænds præsident

Unge Mænds præsident søger at styrke menighedens unge mænd i alderen fra 12 til 18 år. I samarbejde med sine rådgivere hjælper han præsidentskabet for Det Aronske Præstedømme (biskoprådet) og fører opsyn med spejderprogrammet, hvor dette fungerer

(se *Håndbog 2*, 8.3.4).

Unge Pigers præsident

Unge Pigers præsident søger at styrke de unge kvinder i alderen fra 12 til 18 år. Hun har ansvaret for at »hjælpe hver eneste unge pige med at være værdig til at indgå og holde hellige pagter og modtage templets ordinancer«

(*Håndbog 2*, 10.1.1).

Primarypræsidenten

Primarypræsidenten repræsenterer menighedens børn i alderen fra 18 måneder til 11 år. Hendes synspunkter er gavnlige, når menighedsrådet overvejer emner, som berører menighedens børn

(se *Håndbog 2*, 11).

Søndagsskolepræsidenten

Søndagsskolepræsidenten har ansvaret for al evangelisk undervisning i Søndagsskolen. »Han kommer til menighedsrådsmødet forberedt på at foreslå, hvordan medlemmerne kan forbedre undervisning og indlæring i kirken og i deres hjem«

(*Håndbog 2*, 12.2.2).

Rosemary M. Wixom
Primarys hovedpræsident

Tag dig tid til at tale og lytte

Vores bevidste indsats for at kommunikere bedre i dag vil velsigne vores familie evigt.

I en fuldkommen verden ville ethvert barn vende hjem fra skole og blive mødt med et fad friskbagte småkager, et stort glas kold mælk og en mor, der gav sig tid til at tale og lytte, mens barnet fortalte om sin dag. Vi lever ikke i en fuldkommen verden, så I kan springe kagerne og mælken over, hvis I synes, men lad være med at springe over det med at »tage sig tid til at tale og lytte« over.

For 29 år siden beklagede præsident James E. Faust (1920-2007), andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, at familierne havde så lidt tid sammen. Tænk over, at han for – 29 år siden – ved en generalkonference sagde: »Et af hovedproblemerne i familierne i dag er, at de får mindre og mindre tid sammen ... Tid sammen er værdifuld tid – tid er nødvendig til at tale, lytte, opmuntre og vise, hvordan man gør ting.«¹

Når vi tilbringer tid sammen og taler med vore børn, lærer vi dem at kende, og de lærer os at kende. Vores prioritering, vores hjertes virkelige følelser, bliver en del af vores samtale med hvert barn.

Hvad er det vigtigste budskab fra dit hjerte, som du ville vælge at dele med dit barn?

Profeten Moses siger i 5 Mosebog:

»Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke.

Disse ord, som jeg i dag befaler dig, skal ligge dig på sinde,

og du skal gentage dem for dine sønner; du skal *fremsigte* dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op« (5 Mos 6:5-7; fremhævelse tilføjet).

Og må jeg tilføje noget mere: »Og når I spiser sammen ved middagsbordet.«

Hvis vi ønsker, at vores familie skal være sammen for evigt, må vi begynde processen i dag. At tilbringe tid sammen med vore børn er en investering i vores evige familie, mens vi vandrer sammen på vejen til evigt liv.

En mor fra Illinois i USA fortalte, hvordan hun fandt tid til at tale med sine børn:

»Da vore børn var små, havde jeg fået den vane at se nogle af mine yndlingsudsendelser i fjernsynet ... Desværre lå de udsendelser samtidig med, at børnene skulle i seng.

... På et tidspunkt indså jeg, at jeg havde sat mine tv-udsendelser øverst på min liste og mine børn længere nede. En tid prøvede jeg at læse godnathistorier, mens fjernsynet var

tændt, men inderst inde vidste jeg jo, at det ikke var den bedste løsning. Mens jeg overvejede de dage og uger, som jeg havde mistet på grund af min tv-vane, fyldtes jeg med skyldfølelse og besluttede at ændre på det. Det tog sin tid at overbevise mig selv om, at jeg bare kunne slukke for fjernsynet.

Da jeg i to uger havde ladet fjernsynet været slukket, syntes byrden at lettes. Jeg blev klar over, at jeg havde det bedre og følte mig renere, og jeg vidste, at jeg havde truffet det rette valg.²

Sengetid er alle tiders tid til samtale.

Helaman sagde om sine unge krigere: »Og de gentog deres mødres ord for mig, idet de sagde: Vi tvivler ikke på, at vore mødre vidste det« (Alma 56:48).

Det var »deres mødres ord«, der underviste dem. Mens disse mødre talte med deres børn, forkyndte de Guds ord.

Værn om personlig kommunikation

Meget godt udspringer af at tale sammen, og den onde er klar over det talte ords kraft. Han ville nyde at formindske den ånd, som trives i vore hjem, når vi taler, lytter, opmuntrer hinanden og gør ting sammen.

Satan forsøgte forgæves at hindre gengivelsen af Jesu Kristi evangelium i denne uddeling, da han prøvede at standse en vigtig samtale mellem Joseph Smith og Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus.

Med Josephs egne ord: »Jeg [blev] straks ... grebet af en magt, der fuldstændig

overvældede mig og havde en så forbavsende virkning på mig, at den bandt min tunge, så jeg ikke kunne tale« (JS-H 1:15).

Den onde ville nyde at binde vores tunge – ja, gøre hvad som helst for at hindre os i verbalt at give udtryk for vores hjertes følelser over for hinanden. Han glæder sig over afstand og forstyrrelser; han glæder sig over larm; han glæder sig over upersonlig kommunikation – hvad som helst der kan holde os fra varmen i en stemme og den personlige følelse, som udspringer af at tale sammen ansigt til ansigt.

Lyt til børnenes hjerte

At lytte er lige så vigtigt som at tale. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Hvis vi lytter med kærlighed, behøver vi ikke at spekulere på, hvad vi skal sige. Det vil blive givet os ... af Ånden.«³

Når vi lytter, ser vi ind i hjertet på dem omkring os. Vor himmelske Fader har en plan for hver af sine børn. Forestil jer, hvis

vi kunne få et glimt af planen for hver af vore børn. Tænk, hvis vi vidste, hvordan vi skulle fremme deres åndelige gaver. Tænk, hvis vi kunne vide, hvordan vi skulle motivere hvert barn til at nå sit fulde potentiale. Tænk, hvis vi kunne vide, hvordan vi kunne hjælpe hvert barn i overgangen fra barnetro til vidnesbyrd.

Hvordan kan vi vide det?

Vi kan begynde med at lytte.

En sidste dages hellig far har sagt: »Jeg udretter mere godt, når jeg lytter til mine børn, end når jeg taler til dem ... Jeg har langsomt lært, at mine børn ikke vil have mine velkendte, hævdvundne og kloge svar ... Det er vigtigere for dem at kunne stille deres spørgsmål og tale om deres problemer, end at modtage mine svar. Hvis jeg har lyttet længe nok og godt nok, mens de har talt, så har de som regel slet ikke brug for mit svar. De har allerede fundet deres svar.«⁴

Det tager tid at fokusere på det, der betyder mest. At tale, lytte og opmuntre er ikke noget, der sker hurtigt. Det kan ikke jappes igennem eller planlægges – det opstår som regel hen ad vejen. Det opstår, når vi *gør* noget sammen: Arbejder sammen, skaber sammen og leger sammen. Det opstår, når vi slukker for medierne, lægger verdslige bekymringer fra os og fokuserer på hinanden.

Det er svært. Når vi stopper op og slukker for alt andet, skal vi være beredt på det, der så sker. Til at begynde med kan stilheden være pinlig; der kan opstå en sær følelse af tomhed. Vær tålmodig, bare vent et par minutter og nyd det så. Vis dem omkring dig din fulde opmærksomhed ved at stille et spørgsmål om dem og så bare lytte. Forældre, tal om en af jeres børns interesser. Le ad fortiden – og drøm om fremtiden. Fjollede samtaler kan udvikle sig til meningsfulde drøftelser.

Læg vægt på vores evige formål

Sidste forår, da jeg besøgte en klasse med unge piger, bad underviseren klassen om at skrive vores 10 vigtigste prioriteter. Jeg begyndte straks at skrive. Jeg må indrømme, at min første tanke begyndte med: »Nummer 1: Rydde op i blyantsskuffen i køkkenet.« Da vores lister var færdige bad lederen i Unge Piger os om at fortælle, hvad vi havde skrevet: Abby, der lige var blevet 12 år, sad ved siden af mig. Det her er Abbys liste:

1. Få en universitetsuddannelse.
2. Blive indendørsarkitekt.
3. Tage på mission til Indien.
4. Blive gift i templet med en hjemvendt missionær.
5. Få fem børn og et godt hjem.
6. Sende mine børn på mission og universitetet.
7. Blive en »kagebagende« bedstemor.
8. Forkæle børnebørnene.
9. Lære mere om evangeliet og nyde livet.
10. Vende tilbage til min himmelske Fader.

Jeg siger: »Tak, Abby. Du har lært mig at have en vision af den plan, som vor himmelske Fader har for os alle. Når man ved, at man går på vejen, uanset hvor mange omveje, man støder på, så skal det nok gå. Når din vej fører mod det største mål – nemlig at blive ophøjet og vende tilbage til vor himmelske Fader, så skal du nok nå frem.«

Hvor har Abby fået det indtryk af vores evige mål? Det begynder i vores hjem. Det begynder i vores familie. Jeg spurgte hende: »Hvad foretager I jer i familien for at skabe den prioritering?«

Det her er hendes svar: »Udover at læse i skrifterne, studerer vi også *Forkynd mit evangelium*.« Så tilføjede hun: »Vi taler meget – ved familieaften, ved måltiderne og i bilen, når vi er ude at køre.«

Nefi skrev: »Og vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus, vi prædiker om Kristus.« Hvorfor? »For at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder« (2 Ne 25:26).

At samtale, lytte, opmuntre hinanden og gøre noget sammen som familie fører os tættere på Frelseren, som elsker os. Vores bevidste indsats for at kommunikere bedre i dag – lige nu – vil velsigne vores familie for evigt. Jeg vidner om, at når vi taler om Kristus, fryder vi os også i Kristus og forsoningens gave. Vore børn vil så vide »til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder«. ■

Fra en tale ved en satellittransmitteret stavs-konference til stave i Salt Lake City, 24. okt. 2010.

NOTER

1. James E. Faust, »Berig familielivet«, *Den danske Stjerne* okt. 1983, s. 74.
2. Susan Heaton, »Talk Time Instead of TV Times«, *Ensign*, okt. 1998, s. 73.
3. Jeffrey R. Holland, »Vidner for mig«, *Liahona*, juli 2001, s. 16.
4. George D. Durrant, »Pointers for Parents: Take Time to Talk«, *Ensign*, apr. 1973, s. 24.

BLÅBÆR OG MORMONS BOG

For nogle år siden flyttede vores familie fra en hektisk, overfyldt storby til en lille gård uden for en stille, lille landsby. Der lå en forladt blåbærplantage i nærheden, og gennem ejerens venner fik vi tilladelse til at plukke alle de blåbær, vi havde lyst til.

Flere morgener hver uge den sommer satte vi os ind i bilen med spande og poser og tilbragte en herlig og lækker time med at samle blåbær. En morgen tøvede vores yngste søn, Hyrum, med at tage med. Han

var sikker på, at vi havde plukket alle blåbærrene, og at det ville være tidsspilde at tage derud igen. Det kom helt bag på ham, at der var så mange blåbær igen. Det vrimlede med bær på steder, som han havde overset, og nogle af de saftigste bær voksede på grene, som han var sikker på, at han havde undersøgt tidligere.

På samme tid udfordrede menighedens ungdomsledere vore teenagere til at læse hele Mormons Bog, inden skolen begyndte igen i august. Vore børn tog udfordringen med hjem, og

vores familie lovede at støtte dem i deres indsats.

Vi var knap blevet færdige med at læse Mormons Bog, da augustnummeret 2005 af *Liahona* dumpede ind ad døren med udfordringen fra præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) om at læse hele Mormons Bog inden udgangen af året. Hyrum og hans bror Joseph var begejstrede – tænk, at vi allerede havde adlydt profeten! Deres større søskende, Seth og Bethany, mindede dem om, at præsident Hinckley havde bedt os om at læse den igen, uanset hvor mange gange vi tidligere havde læst den.

Hyrum var sikker på, at vi havde plukket alle blåbærrene, og at det ville være tidsspilde at tage ud til blåbærplantagen igen.

»Men hvorfor?« spurgte drengene. »Vi har læst hvert eneste ord, og hvad mere kan man lære, end det vi allerede har læst?«

Efter et par minutters stilhed var der en, som nævnte blåbærrene. »Kan I huske, da vi troede, at vi havde plukket hvert eneste blåbær? Men når vi tog derud igen, var der altid flere blåbær – altid! Uanset hvor mange gange vi tog derud, uanset hvor kort tid det var siden sidst, så var der altid masser af blåbær.«

Vi indså hurtigt forbindelsen. Ligesom den nærliggende plantage med dens overflod af lækre blåbær, er Mormons Bog en konstant kilde til åndelig næring, fuld af nye sandheder, som vi kan afdække. Så vi begyndte at læse Mormons Bog igen.

Da jeg tog imod profetens udfordring, læste jeg meget i Mormons Bog, som jeg havde læst ofte før, men jeg så den på en ny måde eller forstod den på en måde, der passede til nye situationer eller udfordringer. Jeg ved, at hver gang vi oprigtigt læser i Mormons Bog, kan vi modtage ny viden og komme tættere på Frelseren. ■
Suellen S. Weiler, Georgia, USA

JEG FØLTE, AT JEG SKULLE KOMME

To og et halvt år efter min dåb i Buenos Aires i Argentina genlød ordene fra en af de ældster, som

havde undervist mig, stadig i mine ører: »Jeg ved, at du er missionær.« Jeg huskede også det stærke svar, som jeg havde fået, da jeg bad om at få at vide, om den følelse, som trængte ind i mit hjerte, virkelig var sand. Da jeg fyldte 20, vidste jeg, at jeg skulle forberede mig på en mission.

Men hvordan kunne jeg blive missionær? Jeg var jo slet ikke som de englelignende unge mænd, der havde undervist mig om evangeliet. Og hvordan skulle jeg kunne sige mit job op? Hvor skulle jeg bo, når jeg vendte hjem? Det havde været svært at finde det sted, hvor jeg nu boede, selv om det kun var et lille værelse bag i nogens hus.

En aften, da jeg var på vej hjem, dukkede disse følelser og samme tvivl op i mit sind. Da jeg kom hjem, prøvede jeg at træffe en beslutning. Jeg besluttede at knæle og bede om hjælp. Da jeg gjorde det, fik jeg en stærk tilkendegivelse af, at jeg skulle tage hen og tale med Leandro, en ven, som havde været en stor støtte i triste tider.

Men tanken om at vække ham ved midnat, fik mig til at afvise det. Jeg vidste, at han skulle tidligt op og på arbejde, og jeg vovede ikke at banke på hans dør så sent. Jeg kæmpede imod tanken, men blev ved med at have følelsen af, at jeg skulle tage hen til ham. Alligevel ignorerede jeg den.

I stedet besluttede jeg at gå en lille tur for at få frisk luft. Da jeg kom i tanker om, at jeg havde ladet døren stå

Da jeg trådte indenfor, så jeg Leandro sidde på mit værelse. Ånden kom over mig, og jeg følte mig helt målløs.

åben, begyndte jeg at gå hjemad igen. Da jeg trådte indenfor, så jeg Leandro sidde på mit værelse. Ånden kom over mig, og jeg følte mig helt målløs. Med en stemme, der dirrede af ophidselse, spurgte jeg: »Hvad laver du dog her?«

»Det ved jeg ikke,« sagde han. »Jeg følte bare, at jeg skulle komme og besøge dig.«

Jeg fortalte ham om min tvivl med hensyn til en mission. Han bar sit vidnesbyrd og opmuntrede mig. Så hjalp han mig med at udfylde min missionsansøgning, som jeg tog med til biskoppen næste morgen. To måneder senere modtog jeg min kaldelse til Salta-missionen i Argentina.

Jeg ved, at min ven var et redskab i Herrens hænder den aften, og af hele mit hjerte ved jeg, at vor himmelske Fader lytter til og besvarer bønner af et oprigtigt hjerte og oprigtig hensigt. ■
Aldo Fabio Moracca, Nevada i USA

JEG DØR!

Som sygeplejerske på en travl opvågningsafdeling modtog jeg en dag et opkald angående en patient ved navn Bill, som lige var blevet opereret. Han skulle have været på en intensivafdeling, men blev sendt ned til mig, fordi der ikke var plads på afdelingen.

Kort tid efter ankom patienten med sin familie. Jeg var lettet over at se, at han var vågen, klar og tilsyneladende ikke urolig.

Da jeg havde undersøgt ham og vist ham og hans familie stuen, gik jeg ud på gangen for at gøre et notat på hans vandrejournale. Netop som jeg havde sat pennen til papiret, hørte jeg en stemme sige: »Gå ind på hans stue igen.« Jeg holdt op med at skrive

og kiggede mig bagud. Der var ikke nogen. Jeg troede, at stemmen havde været indbildning, men så hørte jeg den pludselig igen – bare højere.

Jeg skyndte mig ind på Bills stue og opdagede, at hans hals var svulmet op til dobbelt størrelse, og at han havde problemer med vejtrækningen. Da jeg tænkte, at hans halspulsåre var perforeret, lagde jeg direkte tryk på hans hals med min højre hånd, mens jeg med den venstre tilkaldte neuro-radiologen, som havde udført operationen. Kirurgen sagde, at han så hurtigt som muligt ville sende nogen op efter Bill. »Lad være med at flytte din hånd!« sagde han.

Mens jeg trykkede på Bills hals, fik jeg øje på en velkendt kirke-bog ved siden af Bills seng. »Er du

medlem af Kirken?« spurgte jeg.

Han forsøgte at nikke og fortalte så, at han var tempeltjener i templet i Atlanta i Georgia. Han kæmpede med tårerne og sagde: »Jeg dør!«

Jeg sagde, at han ikke skulle dø og tilføjede bestemt: »Jeg skal giftes i templet i Atlanta i næste måned, og du vil være der.« Operationsholdet ankom og kørte af sted med Bill.

I min begejstring over mine bryllupsforberedelse den næste måneds tid glemte jeg næsten Bill, som, viste det sig, var allergisk over for medicinen. Men da tempelpræsidentinden førte mig op til beseglingsværrelset på min bryllupsdag, fik jeg øje på et bekendt ansigt: Bills hustru, Georgia. Da jeg sagde, at jeg skulle giftes nu, gik hun ud og ledte efter Bill. Lige inden ceremonien skulle begynde, gik døren op, og han trådte ind. Efter flere uger med hovedpine, kvalme og træthed havde Bill den dag følt sig rask nok til at tage i templet, uden at vide, at det var min bryllupsdag.

To år senere blev min mand og jeg kaldet som tempeltjenere i templet i Nashville i Tennessee. Da vi ankom til templet for at blive indsat, åbnede en herre døren for mig og sagde: »Velkommen til templet i Nashville!« Det var bror Bill.

Vi tjente sammen i tre år. Bill fortalte alle og enhver, at jeg havde reddet hans liv, men jeg vidste, at Herren havde reddet ham. På den måde lærte han mig vigtigheden af at lytte til Åndens tilskyndelser. ■

Ramona Ross, Tennessee i USA

Kirurgen sagde, at han så hurtigt som muligt ville sende nogen op efter Bill. »Lad være med at flytte din hånd!« sagde han.

MÅSKE SKULLE VI BEDE

I foråret 1975 boede min familie og jeg i det frodige, grønne landsbrugsområde i Rheinland-Pfalz i Vesttyskland. På vej hjem fra kirke en regnvåd søndag stoppede vi op for at se nærmere på en bil, der var væltet om på siden i den våde grøft i skovkanten. Det var allerede mørkt inde i skoven på grund af de tætte træ kroner og det begyndende tussmørke.

Da vi havde kigget på den forulykkede bil, vendte vi tilbage til vores egen bil og opdagede, at den sad fast i mudderet. Jeg kunne ikke bakke, men jeg kunne køre fremad – ind i skoven. Vi havde tidligere kørt gennem skoven og havde opdaget, at mange af skovvejene var forbundet med hinanden og førte ud af skoven igen, så jeg besluttede at fortsætte ind i mørket.

Jeg indså hurtigt, at jeg havde truffet en forkert beslutning. Den smalle, våde vej var fuld af dybe mudderspor og blev ved med at føre dybere og dybere ind i den mørke skov. Jeg prøvede at holde farten af frygt for, at vi ville sidde fast, hvis vi stoppede op. Jeg fik øje på et højt område lidt forude, som så ud til, at være solidt nok til at kunne bære bilens vægt. Det var min plan at få bilen ud af mudderet og give mig tid til at tænke. Bilen fór ud af mudderet med et ryk.

Jeg slukkede motoren og steg ud. Da lysene var slukket, kunne jeg ikke se noget. Jeg tændte forlygterne igen,

Jeg tændte forlygterne igen, fik fat i vores lygte, og efter at have undersøgt bilen besluttede jeg, at det var bedst at køre ind i skoven igen.

fik fat i vores lygte, og efter at have undersøgt bilen besluttede jeg, at det bedste, jeg kunne gøre, var at køre ind i skoven igen og drøne ud samme vej, som vi var kommet ind.

Jeg bakkede så langt ind i skoven, som jeg kunne, fyrede op under motoren, fór ud på vejen og sank dybt ned i mudderet. Nu var vi virkelig i knibe. Udenfor bilen var det mørkt og stille. Inde i bilen sad min hustru og jeg med tre skræmte børn.

Jeg spurgte min hustru, om hun havde nogle forslag. Efter en kort tøven sagde hun: »Måske skulle vi bede.« Børnene faldt straks til ro. Jeg opsendte en ydmyg, men desperat bøn om hjælp. Mens jeg bad,

dukkede en tanke helt klart op i mit sind: »Sæt snekæderne på.«

Der stod min søde kone i 25 cm dybt mudder i sin søndagskjole og holdt lygten, mens jeg rensede baghjulene med hænderne og satte kæderne på. Med tro og tillid bad vi igen og startede motoren. Langsomt kørte vi gennem mudderet og kom efter lang tid ud til asfaltvejen igen.

I min glæde over at være sluppet fri af mudderet og mørket glemte jeg næsten, hvem der havde hjulpet os ud af skoven. Vores femårige datter mindede mig om det, da hun sagde: »Vor himmelske Fader besvarer virkelig vores bønner, ikke også, far?« ■
Scott Edgar, Utah i USA

Alle kender Bleck

Adam C. Olson

Kirkens Tidsskrifter

Basketball var selve livet for Honoura »Bleck« Bonnet. Som 15-årig var Honoura en stjernespiller i Fransk Polynesien – en af de bedste spillere, som spillede for et af de bedste hold i toppen af landets voksendivision. Selv om hans kælenavn var en fejlfortolkning af det engelske ord *black* (sort), så gik man ikke galt af hans talent.

Men han ville mere. Han ville spille professionelt i Europa. Og mere end noget andet ville han gerne vinde guldmedalje ved South Pacific Games.

Den eneste hindring syntes at være Kirken.

En mand på mission

Selv om det hold, som Bleck spillede for, var kirkesponsoreret, var han ikke særlig interesseret i Kirken eller profetens opfordring til, at enhver værdig, ung mand skulle på mission.

Han havde allerede fortalt sin biskop, at han ikke skulle på mission. Han kunne ikke se, hvordan han skulle kunne blive professionel spiller, hvis han gav afkald på to år.

Desuden ville South Pacific Games – som blev afholdt hvert fjerde år – finde sted, mens han var på mission, og Tahiti Basketball Federation var interesseret i at have ham på deres landshold. Bleck ville endelig få mulighed for at sætte en stopper for de ord, som hans far altid sagde, når han blev lidt for kæphøj: »Alle kender Bleck, men han har ikke en guldmedalje.«

Blecks far, Jean-Baptiste, sagde ordene i en god mening. Men de irriterede Bleck. De var en påmindelse om, at selv om basketballfan over hele Tahiti kendte ham, så havde han ikke vundet en medalje ved turneringen. Hans far havde vundet en guldmedalje sammen med herrelandsholdet under det første South Pacific Games.

Det var Blecks mission at få de ord fejlet af bordet. Han havde ikke tid til nogen anden mission.

Honoura »Bleck« og Myranda Bonnet har længe spillet basketball i Tahiti.

Blecks kærlighed til basketball har været både en prøvelse og en velsignelse.

»Lykken udspringer af at leve på den måde, som Herren ønsker, at man skal leve.«

Præsident Thomas S. Monson, »Forberedelse bringer velsignelser«, Liahona, maj 2010, s. 67.

En forandring i sind og hjerte

På trods af sit syn på en mission deltog Bleck stadig i Kirkens aktiviteter. Da Bleck var 16, tog han mod til sig ved en kirkefest og bød Myranda Mariteragi op til dans. Myranda var også en habil basketballspiller – med drømme om at vinde sin egen guldmedalje. Hendes far havde også været på det medaljevindende hold.

Et øjeblik efter at han havde budt hende op, var sangen forbi. Så de dansede under den næste sang, som viste sig at være aftenens sidste. Men Bleck ville ikke have, at dansen skulle slutte.

Bleck havde ikke planlagt at gifte sig i templet eller gifte sig med et medlem for den sags skyld. Men det ændrede sig, da han lærte Myranda bedre at kende i løbet af de næste to år. Da han var hjemme hos hende en dag, fik han øje på noget, hun havde lavet til Unge Piger. Der stod: »Jeg vil giftes i templet.«

Blecks interesse for Myranda og hendes faste beslutning om at gifte sig i templet var nok til at få ham på andre tanker. Han besluttede at tage Kirken alvorligt. Hans beslutninger førte til handlinger, som lod Helligånden virke på ham.

Beslutningen

En af beslutningerne var at berede sig på at modtage en patriarkalsk velsignelse som 18-årig. Da patriarken i velsignelsen nævnte, at Bleck skulle udføre en mission og blive gift i templet, følte han Ånden. »Jeg vidste, at det var det, Gud ønskede, at jeg skulle gøre,« siger han. Skønt landsholdet så ud til

at have medaljchancer, besluttede Bleck med sin families støtte, at han ville sætte det, som Gud ønskede, højere end det, han selv ønskede. Det var ikke nogen let beslutning. Der var et stort pres for at spille videre. Og han blev hurtigt klar over, at hans beslutning om at underkaste sig Guds vilje nok skulle blive prøvet igen og igen.

Da han havde tjent som missionær i Tahiti i et år, spurgte basketballforbundet, om han ville vende tilbage og spille for holdet i bare en måned, så han kunne deltage i turneringen.

Blecks missionspræsident, der var bekymret for, hvordan det hele ville påvirke Blecks evne til at vende tilbage og tjene, følte sig inspireret til at sige: »Du kan tage af sted, hvis du vil, men du kan ikke vende tilbage.«

Bleck ville rigtig gerne have den medalje, men han ville ikke længere have den frem for alt andet. Hans mission havde været fantastisk. Han var ikke villig til at give afkald på sit sidste år, end ikke for basketball.

Bleck blev.

Holdet vandt guld.

Andre forhold, samme beslutning

Da Bleck havde afsluttet sin mission, giftede han sig med Myranda i templet i Papeete i Tahiti, og de stiftede familie. Han begyndte også at spille for landsholdet igen.

Myranda spillede point guard på kvindernes landshold og beredte sig selv på South Pacific Games.

Men da legene nærmede sig, begyndte parret at få en stærk fornemmelse af, at de skulle have et barn mere.

Da legene kun var et år væk, ville det have været nemt at udskyde det næste barn længe nok til at Myranda kunne spille. Kvindelandsholdet havde gode medaljchancer.

Men parret havde af erfaring lært, at når de underkastede sig Guds vilje, gav det større velsignelser, end noget de kunne opnå ved at følge deres egne ønsker. Efter omhyggeligt studium og bøn besluttede de at sætte familien først.

I 1999, da Myranda var gravid i ottende måned, vandt kvindelandsholdet guld.

Alle kender Bleck

Bleck og Myranda har spillet basketball på topniveau i Fransk Polynesien gennem det sidste årti – de har vundet det nationale mesterskab og turneringer og spillet for landsholdet under legene i 2003 og 2007.

Ved legene i 2011 deltog de begge, men denne gang var Bleck der som træner for herrelandsholdet. Mens Myranda og kvindelandsholdet vandt guld, fik herrelandsholdet bronze, så Blecks drøm om en guldmedalje glippede igen.

Bleck spekulerer nogle gange på, hvordan hans liv havde udformet sig, hvis han havde gjort, som han ville, i stedet for som Gud ville.

»Jeg havde sikkert fået den guldmedalje,« siger han. »Måske havde jeg spillet professionelt, måske ikke.«

Men parret fortryder ikke de beslutninger, de har truffet. De er ikke sikre på, hvordan de kunne være lykkeligere.

»Jeg er gift i templet,« siger Bleck. »Jeg har alle tiders hustru, fire dejlige børn, og jeg er stadig i Kirken. Basketball alene kunne ikke have givet mig alt det. Det er velsignelser, som udspringer af at have sat Herren først.«

At sætte Herren først satte ikke en stopper for hans fars drillerier, men ordene har fået en ny betydning. For nogle år siden overvejede basketballforbundet at lægge ligakampene om søndagen. Klubbernes formænd mødtes for at drøfte sagen. En eller anden spurgte: »Har I talt med Bleck?«

Forslaget blev forkastet.

Fordi Bleck satte Herren først, kender alle ikke blot Bleck – de ved også, hvad han tror på. ■

For Bleck og Myranda har succes inden for sport spillet en mindre væsentlig rolle end succes i familien.

»Hvorfor skal jeg partout gå til seminar, når jeg kan studere skrifterne på egen hånd?«

Du har resten af livet til at studere skrifterne på egen hånd, så hvis du har mulighed for det, bør du tage imod chancen for at studere skrifterne i seminar med fremragende lærere og gode venner nu.

At lære og studere under en dygtig lærers vejledning hjælper dig med at få en ny indsigt i skrifterne, som du måske ikke havde forstået før. Læreren kan også fortælle om profeternes og andre kirkelederes lærdomme, som kan give dig en bedre forståelse af skrifterne.

Og det er ofte rarere at lære noget sammen med din klasse. Du får mulighed for at drøfte det, du opdager, mens du læser. Dine klassekammerater kan have haft oplevelser, som har gjort bestemte skriftsteder til deres favoritter. Skrifterne kan få nyt liv for dig, når du hører om deres oplevelser. Og fordi du studerer evangeliet sammen med andre, kan du også nyde denne lovede velsignelse: »Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn ... dér vil jeg være midt iblandt dem« (L&P 6:32).

Seminar giver også struktur i dit studium. Du motiveres til at læse i et bestemt tempo, så du får læst samtlige skrifter. Du får mulighed for at drøfte mesterskriftsteder og lære dem udenad. Du kan med garanti få mere ud af skrifterne ved at deltage i seminar, end ved noget andet på dette tidspunkt i dit liv.

Nye venner, nye tanker

I seminar får du nye venner, og I kommer hinanden nærmere, som en familie. Du lærer meget nyt, som du ikke kunne have fundet ud af på egen hånd. Det er sjovt og meget åndeligt. Det giver dig en god start på dagen. Hvis du ikke allerede deltager, så begynd nu, for det vil ændre dit liv.

Katarina B., 16 år, Californien i USA

Lykke

Seminar åbner op for min dag. Det gør mig til et gladere menneske og gør mig mere villig til at tale med andre om evangeliet. Vi går mere i dybden med skrifterne, så jeg forstår dem bedre.

Madi S., 15 år, Colorado i USA

Den perfekte kombination

Seminar er en opløftende oplevelse. Somme tider er det ikke nok bare at studere på egen hånd. Personligt studium og seminar er den perfekte kombination. Lærerne er enestående, og hvis du har nogle spørgsmål, kan dine lærere og klassekammerater hjælpe dig med at få svar.

Dawson D., 15 år, Idaho i USA

Større forståelse

Når jeg studerer de hellige skrifter på egen hånd, har jeg det ikke lige så sjovt, som når jeg studerer sammen med andre. Desuden kan vi få spændende ideer fra andre, når vi studerer skrifterne sammen. Gennem seminar har jeg hørt en masse interessante historier, og jeg ved mere om baggrunden for skrifterne, hvilket gør studiet meget mere spændende! Jeg er glad for, at jeg besluttede at deltage i seminar.

Rebecca M., 16 år, Schleswig-Holstein i Tyskland

Svarene er ment som en hjælp og vejledning, men er ikke officielle udtryk for Kirkens lære.

Stærkere vidnesbyrd

For det første har Herren sagt, at hvor to eller tre er samlet i hans navn, dér vil han være midt iblandt dem (se Matt

18:20; L&P 6:32). Når vi føler hans Ånd, hjælper det os til at tænke på det, han har gjort for os. For det andet, når vi studerer skrifterne sammen med andre, kan vi bedre forstå det, der står skrevet. Mens vi lytter til andre, kan vi høre noget, som vi ikke selv har lagt mærke til, og det samme kan ske for andre, når vi deler ud af vores viden. For det tredje, når jeg går til seminar, bliver mit vidnesbyrd styrket. Seminar er en mulighed for at bære vidnesbyrd og lytte til andres vidnesbyrd. Det hjælper os med at holde os på rette vej.

Dmitri G., 16 år, Dnipropetrov's'k i Ukraine

Lær af andre

At deltage i seminar er et must for mig. Ikke alene forkynder og forklarer min hengivne lærer de sandheder, som findes i skrifterne, men jeg lærer også meget af vore samtaler i klassen.

Andre elever fortæller om deres oplevelser med ting, som de har lært noget af, og de har hjulpet mig til at få en større viden om evangeliet og Frelseren og forsoningen. Det er ikke nok at studere på egen hånd, for jeg har fundet nogle løsninger på mine problemer under vore samtaler i klassen. Jeg kan vidne om, at seminar spiller en vigtig rolle i styrkelsen af mit vidnesbyrd om Jesu Kristi sande kirke.

Denzel J., 15 år, Western Samoa

Lys og sandhed

Når jeg deltager i seminar, søger jeg lys og sandhed og ifører mig Guds fulde rustning (se L&P 27:15-18). Den

rustning får mig til at genkende hans røst til alle tider og på alle steder. Dagligt studium af skrifterne styrker min tro og mit vidnesbyrd og hjælper mig til at være stærk i mine trængsler. Deltagelse i seminar er en af de bedste måder at finde lys og sandhed på og at studere skrifterne og meditere.

Nohehi M., 17 år, Puebla i Mexico

Tre grunde

For det første deltager jeg i seminar, fordi jeg vil på mission. Missionærer skal tidligt op om morgenen og studere evangeliet. Når jeg deltager i seminar, udvikler jeg den gode vane at stå tidligt op. For det andet er vi klare i hovedet om morgenen, så vi kan koncentrere os om at lære og studere. Det er klogt at anvende de bedste timer på dagen til at lære om Gud. For det tredje, hvis jeg studerer på egen hånd, har jeg måske ikke en

forståelse, der er lige så omfattende som min lærers. Med hendes vejledning og undervisning kan jeg lære meget mere, end jeg kan lære alene.

H. Chen Yuan, 16 år, T'ai-chung i Taiwan

VELSIGNELSER VED SEMINAR

»Jeg kender den styrke, der kommer gennem samværet i seminar- og institutprogrammer.

Det har beriget mit liv, og jeg ved, at det vil gøre det samme for jer. Det vil sætte et beskyttende skjold omkring jer for at holde jer fri fra verdens fristelser og prøvelser. Det er en stor velsignelse at have viden om evangeliet. Jeg kender ikke noget bedre sted, for Kirkens unge, hvor de kan opnå viden om hellige ting end i Kirkens seminar- og institutprogrammer.«

Ældste L Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, »Modtag sandhed«, Stjernen, jan. 1998, s. 63.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Hvordan skal jeg forklare mine venner, hvorfor det er en dårlig idé at bryde kyskhedsloven?«

Indsend dit svar inden den 15. maj 2012 til liahona.lds.org, med e-mail til liahona@ldschurch.org, eller med post til:

Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende oplysninger og tilladelse skal vedlægges: (1) fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed eller gren, (4) stav, (5) din skriftlige tilladelse og, hvis du er under 18 år, dine forældres skriftlige tilladelse (e-mail kan bruges) til at trykke dit svar og foto.

HVORFOR Seminar?

DELTA I SEMINAR

Seminar vil hjælpe jer til at forstå og til at stole på Jesu Kristi lære og forsoning. I vil mærke Herrens Ånd, når I lærer at elske skrifterne. I vil forberede jer til templet og til missionering.

Jeg beder jer unge om at deltage i seminar. Studér i jeres skrifter dagligt. Lyt nøje til jeres lærere. Anvend bønsmødet, I lærer.

Præsident Thomas S. Monson,
»Participate in Seminary«,
seminary.lds.org.

Hvad mener du, der er det vigtigste, som en elev kan få ud af seminar og institut? Da en gruppe seminarelever stillede kommissæren for Kirkens Uddannelsessystem, ældste Paul V. Johnson fra De Halvfjerds, det spørgsmål, svarede han, at det vigtigste, som man kunne opnå, er »et virkeligt vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Den forståelse, at den *virkelige* kundskab er den åndelige kundskab. Det er det, der gives fra Helligånden til vores sjæl. Det er den stærkeste sandhed, det mest kraftfulde, som man kan få ud af seminar og institut. Det ændrer ikke blot det, du ved; det ændrer også den, du er, og det ændrer dit syn på verden. Og den form for højere uddannelse kan fuldkommengøre din øvrige uddannelse« (»A Higher Education«, *New Era*, apr. 2009, s. 15).

Ældste Johnson er en af de mange generalautoriteter, som har talt om de vidunderlige velsignelser, som udspringer af deltagelse i seminar og institut. Så hvis du spekulerer på, hvorfor du skal gå til seminar, er her nogle flere gode grunde fra profeter og apostle.

LÆG GRUNDVOLDEN TIL LYKKE OG FREMGANG

»Seminarprogrammerne hjælper dig som ung mand eller pige til at lægge grundvolden for glæde og fremgang i livet.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Tiden er inde til at tage på mission!« *Liahona*, maj 2006, s. 88.

LÆR EVANGELIETS SANDHEDER

»Jeg ville ønske, at enhver ung mand og pige kunne gå til seminar, for det er der, de lærer mange af evangeliets sandheder. Seminar er det sted, hvor mange af eleverne får styr på deres tanker om det, de vil i fremtiden, og de tager på mission.«

Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985), »President Kimball Speaks Out on Being a Missionary«, *New Era*, maj 1981, s. 49.

GØR DET TIL ET VIGTIGT PUNKT

»Elever, hvis jeres værdinormer er rigtige, så vil I ikke tøve med at bortvælge en valgfri klasse, der måske kan virke som en dekoration i jeres liv til fordel for den belæring, som vil holde sammen på selve livets fundament. Når I først er indskrevet, så deltag, studér – og lær. Overtal jeres venner til at gøre det samme. I vil aldrig fortryde det. Det lover jeg jer.«

Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, »Handlefrihed og kontrol«, *Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 117.

KALD VELSIGNELSER IND I DIT LIV

»Jeg er taknemlig for Kirkens seminarsystem og for Kirkens institutprogram. Jeg vil opfordre enhver skoleelev her til at gøre brug af seminarprogrammet. Jeres liv bliver mere velsignet, hvis I gør det.«

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), »Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, dec. 1995, s. 67.

OPDAG TRE TING, SOM SEMINAR KAN GØRE

»Der er tre vigtige ting, som seminar kan gøre. For det første fører det unge med fælles værdier sammen. Unge nyder at være sammen med andre, der deler deres tro og elsker skrifterne. For det andet fører det de unge sammen med en underviser, der har et vidnesbyrd, og de kan fornemme dets glød, når det bliver båret. For det tredje gør det de unge interesseret i skrifterne.«

Præsident Henry B. Eyring, første rådgiver i Det Første Præsidentskab, »En drøftelse om studium af skrifterne«, *Liahona*, juli 2005, s. 11.

FULDFØR SEMINAR

»Deltag regelmæssigt og fuldfør seminar. Seminarundervisningen er en af de mest betydningsfulde åndelige oplevelser, som en ung mand og ung pige kan få.«

Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994), se »Til den stærke og stræbende ungdom«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 41-43; se »Til Kirkens unge piger«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 70-74.

FOTOGRAFI AF SPENCER W. KIMBALL, MED TILLADELSE FRA SDH-KIRKENS ARKIVER.

SEMINAR i Ecuadors jungle

I en fjern jungle gør seminar hele forskellen for disse unge.

Joshua J. Perkey

Kirkens Tidsskrifter

Øst for Quito i Ecuador, hinsides vulkanerne og Andesbjergene, falder terrænet hurtigt ned mod Amazonjunglen. Der finder man tætte skove, brede floder, aber, tukaner og sågar lyserøde delfiner.

Der finder man også en by, som hedder Puerto Francisco de Orellana. Den ligger meget langt væk fra alt andet i Ecuador. For femten år siden boede der relativt få mennesker i området. Men da man fandt olie, førte det industri, jobsøgende og medlemmer af Kirken hertil.

Seminar i en lille gren

Nogle få af de unge, som for eksempel Oscar R., var allerede medlemmer, da grenen blev dannet, men andre er nye konvertitter. Og der brænder en ild i deres hjerte. »Vi er stærke,« siger Oscar.

I september 2010, blot et år efter at grenen var dannet, begyndte den et seminarprogram. »Da vi begyndte for få år siden,« siger Oscar,

»var vi ikke ret mange. Jeg var den eneste unge. Men vi blev ved med at vokse. Ret hurtigt var vi 6, så 10 og nu endnu flere unge.«

Da nogle af de unge går i skole om morgenen og andre om eftermiddagen, har de oprettet to seminar klasser – en om morgenen fra kl. 8 til 9, og en om eftermiddagen fra kl. 16.30 til 17.30.

Der er måske ikke mange unge i programmet her, men for de unge, som faktisk deltager, har seminar været en omvæltning.

Hvorfor deltage?

»Seminar er en stor velsignelse for mig,« siger Luis V., der er nyt medlem. »Det hjælper mig med at forberede mig på at blive en god missionær. Jeg har mødt mange udfordringer og fristelser, siden jeg blev medlem af Kirken, men jeg har kunnet holde mig stærk, fordi jeg ved, at jeg gør det rette.«

Og det er ikke kun Luis, der har det sådan. »Jeg har kun været medlem af Kirken i kort tid,« siger Ariana J., »men jeg har gået til seminar, siden jeg blev døbt. Jeg er glad for at

Seminar styrker unge som disse i Ecuador. Mange af dem er nye medlemmer.

deltage, fordi jeg lærer mange sandheder om Jesu Kristi evangelium, som fylder mit hjerte med håb og mit sind med indsigt.«

Deltagelse i seminar har været med til at grundfæste Ariana i evangeliet. »For mig er det en stor velsignelse at komme i de klasser,« siger Ariana. »Det styrker min ånd og hjælper mig

med at forberede mig, så jeg en dag kan blive en god ægtefælle, mor, kirkeleder og måske fuldtidsmissionær.«

Arianas bror, Gerardo, har det på samme måde. »Jeg er taknemlig, fordi seminar er blevet en vigtig del af mit liv,« siger han. »Det bereder mig på at udføre en mission en dag. Der har jeg lært om frelsesplanen, som Gud har beredt for mig. Hver lektion, som jeg deltager i, giver mig det håb, at jeg kan arve det celestiale rige, og det giver mig en vished om, at jeg har modtaget Jesu Kristi evangelium.«

Gerardo er sommetider træt under lektionerne. Han skal først følge sin lillebror i skole og så skynde sig hjem efter sin søster, så de kan

komme til seminar. Men det har han ikke noget imod.

»Alt dette er så nyt for mig, men jeg glæder mig over det,« siger Gerardo. »Jeg ved, at jeg er på den rette vej, som giver mig mulighed for at se min himmelske Fader igen. Helligånden har givet mig den vished. Jeg skal bare yde en indsats og holde ud til enden.«

Ingen grund til nervøsitet

For Walter A. var seminar lidt skræmmende til at begynde med. »Jeg var nervøs, den første gang jeg deltog,« siger han. »Men da jeg trådte ind i klassen, følte jeg mig velkommen, fordi jeg fornemmede den kærlighed, som man føler, når man studerer skrifterne. Og da jeg skulle hjem, følte jeg mig styrket og glad for det, jeg havde lært. En af de største velsignelser, som vor himmelske Fader har til sine børn, er seminar.«

»Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har ændret mit liv,« siger Abel A., som også forbereder sig på en mission. »Jeg lærer mere om profeternes lærdomme. Jeg elsker Joseph Smith. Han gennemførte tapert genoprettelsen af den sande kirke på trods af alle de

problemer, som det voldte ham. Jeg vil være lige så tapper, som han var.«

Mange unge må yde ofre for at kunne deltage i seminar. Det er ikke altid let, men for de unge i Puerto Francisco de Orellana i Ecuador er det umagen værd.

»Når jeg tænker på at stræbe fremad, som skrifterne taler om,« forklarer Abel, »så tror jeg, at det betyder, at vi skal prioritere og sætte os mål. Seminar er en af de prioriteter. Det kan ændre andre unges liv, ligesom det har ændret mit.«

Selv dybt inde i Ecuadors jungle blomstrer Jesu Kristi Kirke og dets seminarprogram for de unge, og det skaber livsomvæltninger for dem, der vælger at lade det gøre det. ■

HVAD FØLGER EFTER SEMINAR?

Fuldførelsen af seminar er ikke afslutningen på dine religiøse studier. Du har stadig noget herligt i vente.

David A. Edwards

Kirkens Tidsskrifter

seminar studerer man skrifterne og mødes regelmæssigt med unge på ens egen alder. Man føler sig velkommen, og man kan føle Ånden. Men er disse oplevelser så forbi, når man har fuldført seminar? Bestemt ikke.

Kirkens institutprogram er det næste skridt, og I vil nyde det. Uanset om du skal på universitetet eller ej, kan du lære mere om evangeliet, berede dig på en mission eller tempelægteskab og udveksle erfaringer med andre på din alder.

Her er nogle svar på grundlæggende spørgsmål om institut. Du kan finde mere på institute.lds.org.

Hvad er institut?

Institut består af klasser med evangelisk studium. Der er blandt andet klasser om skrifterne, profeternes lærdomme og forberedelse til mission eller tempelægteskab. I nogle institutprogrammer kan man vælge mellem flere klasser.

Hvem kan deltage?

Alle ugifte unge voksne opfordres på det kraftigste til at deltage i institutklasserne. Enhver – gift eller

ugift – i alderen mellem 18 og 30 kan deltage.

Hvor finder jeg institut?

Nogle områder har institutbygninger i nærheden af universiteter og andre læreanstalter. I andre områder afholdes klasserne i kirkebygninger eller andre lokaliteter. Tal med din biskop eller grenspræsident for at høre mere om institutprogrammet i dit område, eller gå ind på institute.lds.org for at finde din nærmeste institutklasse.

Hvorfor bør jeg deltage i institut?

Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Gør deltagelse i institut til en vigtig prioritet ... Tænk over det. Der knyttes venskaber, Ånden er der, og troen styrkes. Jeg lover jer, at når I deltager i institut og studerer skrifterne flittigt, bliver jeres evne til at undgå fristelser og modtage vejledning fra Helligånden i alt, hvad I gør, øget« (institute.lds.org, 21. apr. 2009). ■

FAKTA OM INSTITUT

Antal elever: Over 350.000

Antal undervisningssteder: Over 2500

Antal udbudte kurser: 15 grundkurser samt flere andre særlige kurser.

Første institut: Moscow i Idaho i USA (1926)

Første institut uden for USA og Canada: Mexico (1959)

Hensigten med institut:

At hjælpe unge til at forstå og stole på Jesu Kristi lærdomme og forsoning, at gøre sig rede til tempelets velsignelser, at forberede sig selv, sin familie og andre på evigt liv sammen med vor himmelske Fader.

2 Tim 3:16-17

Apostlen Paulus forkyndte, hvordan skrifterne velsigner vores tilværelse.

Al skrift

»Når vi ønsker at tale med Gud, beder vi. Og når vi ønsker, at han skal tale til os, gransker vi skrifterne,

for hans ord kommer gennem hans profeter. Han vil derefter under-vise os, når vi lytter til Helligåndens tilskyndelser.

Hvis I ikke har hørt hans røst tale til jer for nylig, så gå til skrifterne med nye øjne og nye ører. De er vores åndelige livline.«

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, »De hellige skrifter: Guds kraft til vores frelse«, *Liahona*, nov. 2006, s. 27.

Al god gerning

Hvilke gode gerninger bereder skrifterne os på at udføre? Her er et par af de mere indlysende. Kan du komme i tanker om andre? Skriv dem ned i din dagbog.

- Tjene som fuldtidsmissionær
- Udføre kirkekaldelser (såsom kvorum- eller klassepræsidentskaber)
- Undervise i evangeliet
- Bære vidnesbyrd
- Fortælle andre om evangeliet
- Besvare venners spørgsmål om Kirken

Vejledning

Det originale græske ord, som anvendes i Bibelen, betyder »at rette op igen«. Så skrifterne hjælper os med at holde kursen og følge den lige og snævre sti (se 2 Ne 9:41).

16 Ethvert skrift*, som er indblæst af Gud, er også gavnligt til at belære, til at irettesætte, til at genoprejse, til at optugte i retfærdighed,
* kan også oversættes: hvert skrift er indblæst af Gud og gavnligt o.s.v.
2Pet.1,21. Rom.15,4.
17 så at Guds-mennesket kan blive fuldt beredt, vel skikket til al god gerning. 1Tim.6,11. 2Tim.2,21.

Irettesætte

Irettesætte – revse, disciplinere, skælde ud eller korrigere, som regel på en venlig måde.

Udrustet

Udrustet – udstyret, forsynet.

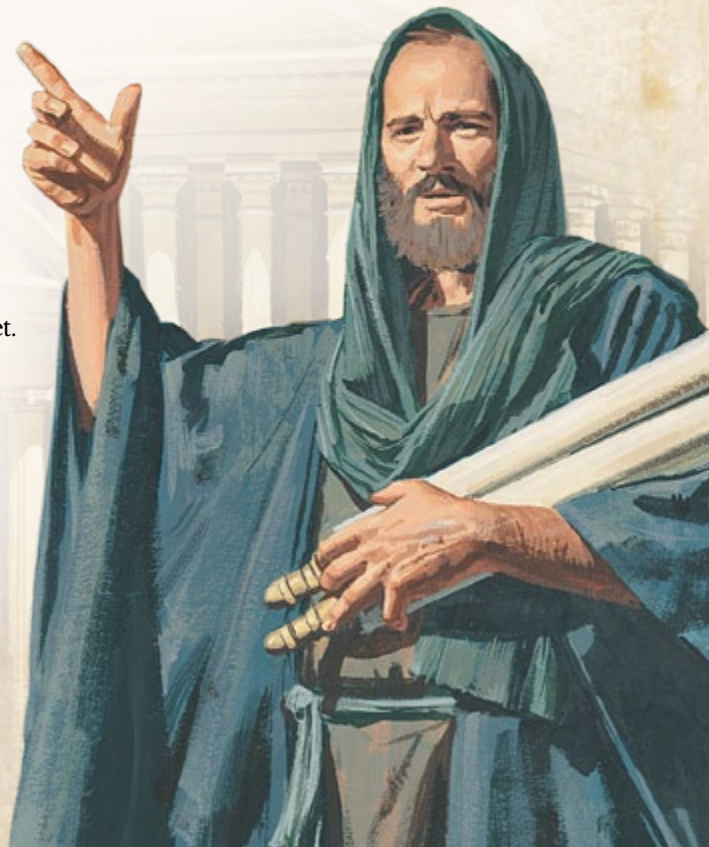
Lære

»Når den sande lære forstås, ændres menneskets indstilling og adfærd. Studiet af evangeliets lær-

domme vil forbedre adfærd hurtigere end studiet af adfærd vil forbedre adfærd.«

Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, »Frygt ikke«, *Liahona*, maj 2004, s. 79.

Redaktørens bemærkning: Denne side er ikke tænkt som en udtømmende forklaring af de udvalgte vers, men som et udgangspunkt for dit eget studium.

UNDGÅ ULYKKER

Undgå store problemer ved at løse de små problemer nu.

Adam C. Olson
Kirkens Tidsskrifter

ÅNDELIGT EFTERSYN

»Vi skal foretage regelmæssige åndelige eftersyn på os selv for at finde de områder, hvor vi skal forbedre os.

Normalt kan vi fornemme disse små svagheder med hjælp fra Helligånden ... Vi skal lytte omhyggeligt til det, som Helligånden, kirkeledere, vore kære, kolleger og venner påpeger for os.«

Ældste Marcos A. Aidukaitis fra De Halvfjerds, »Honesty in the Small Things«, *Ensign*, sep. 2003, s. 30.

Andrei har elsket flyvemaskiner, siden han var lille. Men skønt mange har drømt om at flyve, har Andrei ikke hovedet i skyerne; hans interesse ligger i møtrikker og bolte. Denne 16-årige dreng fra Rumænien læser til flymekaniker.

I Rumænien kan de unge vælge at gå på gymnasiet som forberedelse til universitetet eller at gå på en teknisk skole. Takket være Andreis kærlighed til fly, faldt det ham let at vælge luftfartsskolen.

Flymekanikere reparerer ikke bare fly, der er gået i stykker. Noget af det vigtigste, de foretager sig, er at efterse og vedligeholde flyene, så de ikke går i stykker. De efterser regelmæssigt alt på et fly, fra propellen til landingsstellet og alt ind i mellem.

»Det kan være svært at finde det lille problem, som kunne få et fly til at styrte ned,« siger Andrei. »Men det er lettere at finde det, end at prøve at stykke hele flyet sammen igen.«

At fastsætte en regelmæssig vedligeholdelsesrutine og nægte at afvige fra den er vigtigt – både for flyvemaskiner og kirkemedlemmer – hvis man vil finde og rette problemer,

inden de bliver enten mekanisk eller åndeligt livstruende.

Åndelig vedligeholdelse

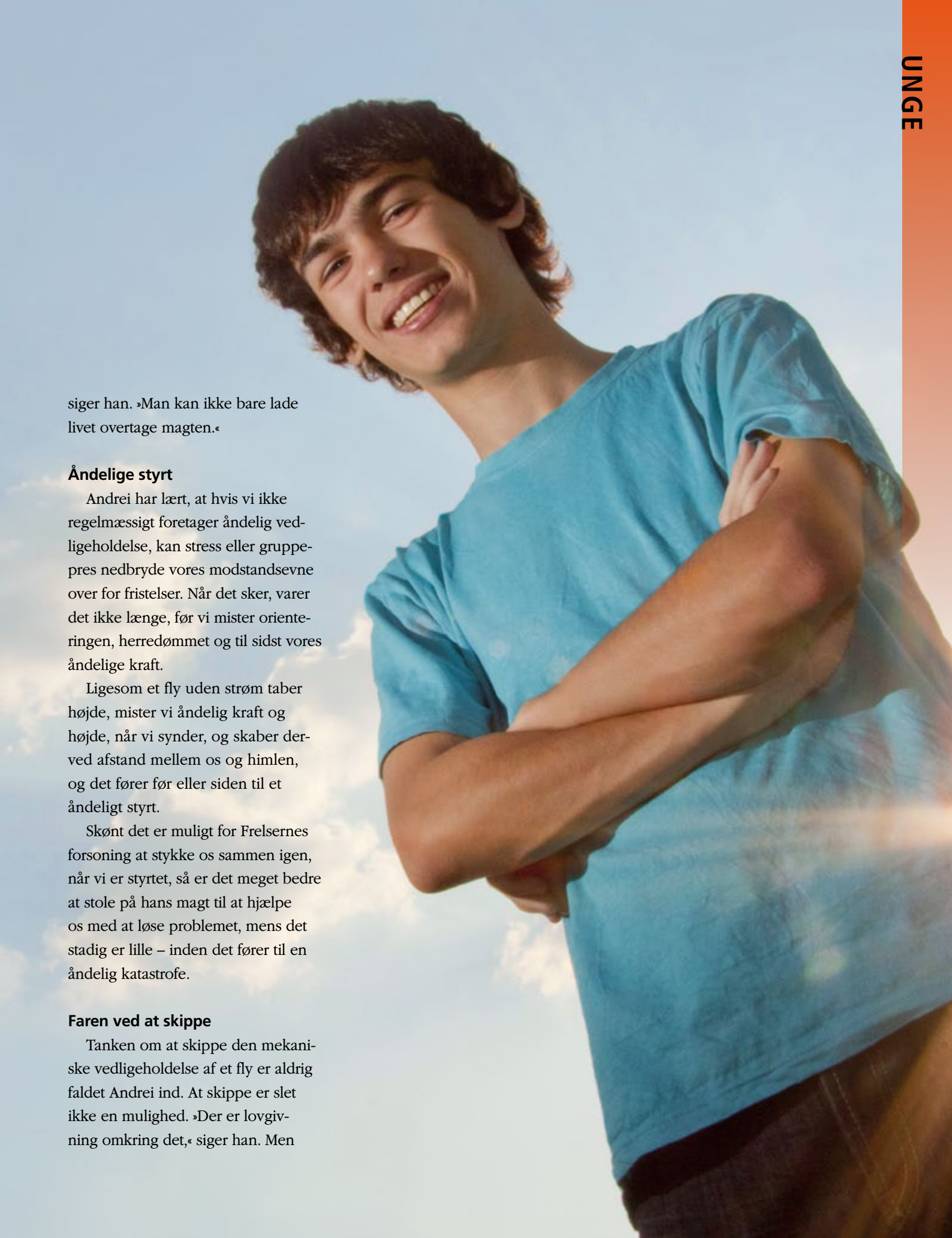
Andrei bor i Bukarest, en by med næsten to millioner indbyggere. Men Kirken er relativt ny i Rumænien, og der er kun medlemmer nok til to grene i Bukarest. Andrei og hans familie bor langt fra andre medlemmer af Kirken. Andrei kan mærke verdens dragning overalt omkring sig i skolen og blandt hans venner. Han ved, hvor let det ville være at styrte ned – åndelig talt – hvis han ikke sørger for regelmæssig åndelig vedligeholdelse.

Livet kan være hektisk. Udover den tid, som Andrei bruger på lektier, fodbold og computeren, sætter han også tid af til bøn, faste, studium af skriften og udførelsen af sine pligter som præst. Han sørger også for at »gå« til seminar, hvilket han gør via nettet på grund af afstanden.

Alt dette er en del af den regelmæssige åndelige vedligeholdelse, som er med til at identificere og korrigere svagheder, inden de fører til livstruende åndelige styrt.

»Der er meget, som man bare skal gøre regelmæssigt – gøre til en vane,«

siger han. »Man kan ikke bare lade livet overtage magten.«

Åndelige styrt

Andrei har lært, at hvis vi ikke regelmæssigt foretager åndelig vedligeholdelse, kan stress eller gruppepres nedbryde vores modstandsevne over for fristelser. Når det sker, varer det ikke længe, før vi mister orienteringen, herredømmet og til sidst vores åndelige kraft.

Ligesom et fly uden strøm taber højde, mister vi åndelig kraft og højde, når vi synder, og skaber dermed afstand mellem os og himlen, og det fører før eller siden til et åndeligt styrt.

Skønt det er muligt for Frelsernes forsoning at stykke os sammen igen, når vi er styrtet, så er det meget bedre at stole på hans magt til at hjælpe os med at løse problemet, mens det stadig er lille – inden det fører til en åndelig katastrofe.

Faren ved at skippe

Tanken om at skippe den mekaniske vedligeholdelse af et fly er aldrig faldet Andrei ind. At skippe er slet ikke en mulighed. »Der er lovgivning omkring det,« siger han. Men

han indrømmer, at hvis han *faktisk* skippede vedligeholdelsen – bare en enkelt gang – ville der »sandsynligvis ikke ske noget ved det«.

Det største problem ved at skippe vedligeholdelsen er ikke, at flyet straks ville styrte ned, men snarere at det ikke sker. »Hvis der ikke sker noget ved, at jeg skipper i dag, vil jeg lettere blive fristet til at springe vedligeholdelsen over igen i morgen,« siger han.

Når man regelmæssigt skipper vedligeholdelsen, vil de kræfter og

det pres, som flyet – eller vi – udsættes for før eller siden få det til at gå i stykker. »Med tiden styrter vi ned,« siger han.

Det er derfor, at Gud også har givet os love om regelmæssig åndelig vedligeholdelse. »I skal mødes [i kirken] ofte« (3 Ne 18:22; fremhævelse tilføjet). Bed *altid* (se 3 Ne 18:19). Ransag skrifterne *flittigt* (se 3 Ne 23:1-5). »Lad dyd *uophørligt* pryde dine tanker« (L&P 121:45; fremhævelse tilføjet). Besøg templet *regelmæssigt*.¹

Når vi holder de love og udfører regelmæssig åndelig vedligeholdelse, holder vi os i luften.

»Et fly er bygget til at lette fra jorden, at forlade verden,« siger Andrei. »Det er også det, vor himmelske Fader ønsker for os. Med regelmæssig vedligeholdelse kan vi i sikkerhed nå frem til det mål, vi søger – tilbage til himlen.« ■

NOTE

1. Se Thomas S. Monson, »Det hellige tempel – Et fyrtårn for verden«, *Liahona*, maj 2011, s. 92.

»Ransag jer selv, om I er i troen« (2 Kor 13:5).

ÅNDELIG EFTERSYNSLISTE

Flymekanikere har ofte en tjekliste over ting, som de regelmæssigt skal efterse. Kirkeledere har foreslået, at vi foretager vores eget åndelige eftersyn.¹ Her er nogle spørgsmål, som kan hjælpe dig med at undersøge din åndelige sundhedstil-

- stand fra tid til anden. Hvis du er bekymret for nogle af dine svar, så tal med dine forældre eller din biskop eller grenspræsident.
- Beder jeg regelmæssigt og oprigtigt?
  - Mætter jeg mig med Guds ord fra skrifterne og de levende profeters lærdomme?
  - Holder jeg sabbatten hellig og kommer regelmæssigt i kirke?
  - Faster jeg og betaler min tiende og mit fasteoffer villigt?
  - Tilgiver jeg villigt andre?
  - Finder jeg måder at tjene andre på?
  - Husker jeg Frelseren til enhver tid og følger hans eksempel?
  - Holder jeg mine tanker og følger hans eksempel?
  - Er jeg ærlig i alt?
  - Efterlever jeg visdomsordet?

NOTE

1. Se Joseph B. Wirthlin, »Tro mod sandheden«, *Stjernen*, juli 1997, s. 17.

KOM IND I SKRIFTERNE

Lad seminar forvandle dig

(se 1 Ne 19:23).

FOTILLUSTRATION: CARY HENRIE; LEHI OG HANS FOLK ANKOMMER TIL DET FORÆTTEDE LAND, AF ARNOLD FRIBERG © 1951 IRI; DEN UNGE NEFI STÅNDE SINE OPRORSKE BRØDRE, AF ARNOLD FRIBERG, MED TILLADELSE FRA KIRKEN HISTORISKE MUSEUM; ABINADI FREMSTILLES FOR KONG NOA, AF ARNOLD FRIBERG © 1951 IRI

Taletid

»Jeg vil ære mine forældre og gøre mit til at styrke min familie« (Mine evangeliske standarder).

Hilary Watkins Lemon

Bygger på en virkelig begivenhed

»**A**ll right, alle sammen. Så har vi taletid,« råbte mor. Josie havde set frem til taletid hele dagen. Hver aften samledes Josie og hendes to små brødre, Ben og Wes, i dagligstuen sammen med mor og far for at tale om, hvordan det gik.

I aften havde far lovet at hjælpe Josie med at øve sig på morgenbekendtgørelserne. At oplæse morgenbekendtgørelserne var et særligt privilegium på Josies skole. I morgen skulle Josie spille et uddrag af sin yndlingsmelodi over skolens højtaleranlæg og anvende mikrofonen til at bekendtgøre dagens aktiviteter og frokostmenuen.

Josie løb ind i stuen og glædede sig til at øve sit manuskript.

»Der har vi den berømte oplæser!« sagde far, da Josie hoppede op i sofaen ved siden af ham. »Hvordan har du det med i morgen?«

»Jeg er spændt, men også lidt nervøs. Jeg er bange for, at jeg klonker

i det, mens hele skolen hører det,« sagde Josie.

»Det er derfor, vi øver os,« sagde far. »Læs nu bare manuskriptet igennem, og så fortæller jeg dig, hvor du måske skal ændre noget.«

»Tak, far,« sagde Josie.

Hun og far gennemgik manuskriptet så mange gange, at Josie slet ikke havde tal på det. Så stod Josie og fremførte sit manuskript for sidste gang for hele familien. Mor og far heppede. Ben stak hende en high five, og Wes smilede og klappede i hænderne.

Josie gik glad og tilfreds i seng.

Næste dag gik alt glat. Selv om Josie var nervøs, smilede hun, mens

hun hørte sin musik spille over skolens højtaleranlæg. Hun var glad for, at hun havde øvet det så meget sammen med far, og at hun havde læst det langsomt og tydeligt uden at begå fejl.

»Det klarede du flot,« sagde vice-skoleinspektøren, mrs. Blake.

Da skoledagen var forbi, stod Josie og ventede i kø på skolebussen. En større dreng vendte sig og spurgte: »Er du den pige, der læste bekendtgørelserne i dag?«

Josie smilede. »Ja,« sagde hun.

»Hvorfor valgte du den sang?« spurgte han. »Det var en dum sang. Du ødelagde morgenbekendtgørelserne.« Så kaldte han hende et

grimt navn og lo sammen med sine venner.

Josie sad alene forrest i bussen. Hun følte sig skidt tilpas.

Da Josie kom hjem, sad mor og legede med Wes.

»Jeg ved godt, at det ikke er taletid endnu, mor, men kan vi tale sammen lige nu?« spurgte Josie.

»Selvfølgelig, Josie,« sagde mor. »Hvad er der sket? Gik der noget galt med morgenbekendtgørelserne?«

»Nej,« sagde Josie. »Det gik fint. Det troede jeg i hvert fald, indtil en dreng sagde, at jeg havde valgt en dum sang. Han kaldte mig også et grimt navn.«

Mor klappede på gulvet ved siden af sig. Josie gik hen og satte sig ned. Mor gav hende et stort

kram. Josie og mor talte om alt det, der var sket den dag, også mrs. Blakes kompliment.

»Jeg er ked af, at drengen og hans venner var grove mod dig,« sagde mor. »Men det lyder, som om andre mennesker, som du respekterer, såsom mrs. Blake, var tilfredse med den måde, du læste bekendtgørelserne på. Far og jeg er stolte af dig. Du gjorde en stor indsats, og det blev belønnet!«

Josie gav mor et kram igen. »Tak, mor,« sagde Josie. »Nu har jeg det meget bedre.« Josie var glad for, at det altid kunne være taletid. ■

Intet er vigtigere for forholdet mellem familiens medlemmer end åben, ærlig kommunikation.«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »Som en uudslukkelig ild«, *Liahona*, juli 1999, s. 103.

TAL SAMMEN

Her er nogle forslag til jeres egen »taletid« i familien.

- Bed dine forældre om at afsætte nogle minutter hver dag, så jeres familie kan tale sammen.

Det kunne være under et måltid eller på et bestemt tidspunkt.

- Sørg for, at alle skiftes til at tale og lytte. Få alle med!

- Vis respekt for andre familiemedlemmers meninger. Sørg for, at alle føler, at det, de har at sige, betyder noget.

SAMTALELEGE

Har I brug for ideer til taletid? Prøv disse lege:

Ærteposekast: Hvis I har en stor familie, eller hvis I har svært ved at skiftes, så brug en ærtepose til at vise, hvis tur det er til at tale. Når personen med ærteposen har sagt, hvad han eller hun gerne ville sige, kaster hun eller han ærteposen til det næste familiemedlem, hvis tur det er til at tale.

Interviewer: Del jer op i grupper på to, og så skiftes I til at lege interviewer. Tænk på et par spørgsmål til din makker og stil så vedkommende spørgsmålene. I kan også bruge en rigtig mikrofon eller lydoptager til jeres interview.

Hvad ville du gøre? På skift kan I stille resten af familien spørgsmål, der begynder med »Hvad ville du gøre ... ?« Nogle eksempler kunne være: »Hvad ville du gøre, hvis du for vild?« og »Hvad ville du gøre, hvis du kunne rejse, hvorhen du ville i hele verden?«

HJÆLP TIL FORÆLDRE: TID PÅ TOMANDSHÅND

Selv om det er sjovt at tale sammen som familie, er det også vigtigt for forældre og børn at tilbringe tid på tomandshånd. Udnyt tidspunkter i løbet af dagen til at tale med hvert af dine børn. Lad et barn ad gangen hjælpe dig med at udføre en pligt i hjemmet, tage med ud på et ærinde eller tale med dig inde på dit værelse. Få minutter kan føre til meningsfulde samtaler.

Han brød DØDENS BÅND

Ældste Patrick Kearon
De Halvfjerds

»Således får de evigt liv ved Kristus, som har brudt dødens bånd« (Mosi 15:23).

En aften da vore børn var mindre, holdt vi familie-skriftstudium. Vi læste om Frelseren og talte om, at han aldrig begik fejl.

Senere den aften puttede min hustru vores treårige datter Susie i seng. Susie kiggede op på sin mor og sagde: »Mor, Jesus begik da en fejl.«

»Hvad mener du?« spurgte hendes mor.

»Han slog noget i stykker,« sagde Susie.

Lidt forvirret spurgte hendes mor: »Hvad slog han i stykker?«

»Jesus slog dødens bånd i stykker,« svarede Susie.

Min hustru blev klar over, at hun og Susie tit havde sunget primary-sangen »Skønne forårmorgen«, og Susie havde lært teksten udenad: »Skønne forårmorgen efter Kristi død forlod han graven, hvor han lå, og dødens bånd han brød«. ¹ Hun vidste, at »brød« var noget med at slå

noget i stykker. Susies mor forklarede, at det med at bryde dødens bånd betød, at Jesus opstod, så vi alle kan leve igen, når vi er døde.

Den samtale har givet min hustru og mig mange mulighed for at fortælle vore døtre, Lizzie, Susie og Emma, om, hvad forsoningen betyder for os hver især. Susie havde ret: Jesus slog dødens bånd i stykker. Men det var ikke en fejl. Det var den største gave, han kunne give os! (Se L&P 14:7).

Frelseren døde og opstod, så vi kan leve igen sammen med vor himmelske Fader og vores familie i henhold til vores retskaffenhed. Hvis vi er værdige, kan vi nyde velsignelserne ved udødelighed og evigt liv en skønne dag. Jeg er taknemlig for, at Jesus slog noget i stykker – nemlig dødens bånd! ■

NOTE

1. »Skønne forårmorgen«, *Børnenes sangbog*, s. 57.

Du kan bruge denne lektion og aktivitet til at lære mere om denne måneds primarytema.

JESUS KRISTUS

lærer mig at vælge det rette

Påskan ville ikke blive den samme for Tanner i år. Tanners bedstefar var død, og han var ked af, at han aldrig mere skulle være sammen med ham i denne særlige tid.

Men under Primary blev Tanner mindet om, at grunden til at vi fejrer påske er, at Jesus lever! Da

han opstod, blev hans ånd for evigt forbundet med hans krop, så han aldrig igen skulle opleve døden.

Tanner lærte, at fordi Jesus opstod, skal alle opstå en dag, også hans bedstefar!

En påskesang fyldte Tanner med glæde, da han sang:
»Jesus opstanden,
Jesus vor ven,

glæden os fylder, han lever igen.«¹ Tanner ville dele de gode nyheder med alle. Han besluttede, at han inden påske ville lægge en lille buket forårsblomster på naboens dørtrin sammen med skriftsteder om Jesu opstandelse. Han forestillede sig deres smil, når de fandt hans gave påskemorgen. ■

NOTE

1. »Jesus opstanden«, *Børnenes sangbog*, s. 44.

Sange og skriftsteder

- Joh 13:15
- Sang om Jesus Kristus efter eget valg
- Sangforslag fra *Børnenes sangbog*:
»Jesus opstanden« (s. 44), »Mon Jesus virkelig opstod« (s. 45), »Vor Herre Jesus gav sit liv« (*Liahona*, apr. 2005, s. L13), »Påskelovprisning« (*Liahona*, apr. 2003, s. L8).

VDR-aktivitet Hvor i alverden?

Da Jesus var opstået, besøgte han ikke alene mennesker i Jerusalem, men også de retskafne mennesker i Amerika. Sæt jer sammen som familie og træk en streg fra hvert billede til det sted (Jerusalem eller Amerika), hvor det skete. På skift kan I læse skriftstederne for at lære mere om, hvad der sker på billedet.

J e r u s a l e m

Jesus velsigner børnene
3 Ne 17:11-25

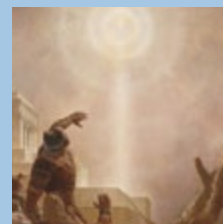
Jesus viser sig for
Maria Magdalena
Hel 20:14-18

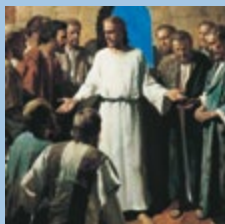
Jesus underviser
i Amerika
3 Ne 11:8-11

Jesus stiger til himmels
ApG 1:9-11

Jesus viser sig for de
retskafne mennesker
3 Ne 11:1-8

Jesus viser sine sår til
sine apostle
Luk 24:36-40

Jesus beder om de
nefitiske optegnelser
3 Ne 23:7-13

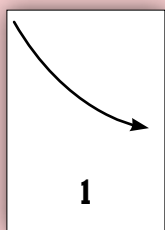
Jesus viser sig for
sine apostle
Matt 28:16-20

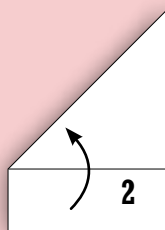
A m e r i k a

Kun dig

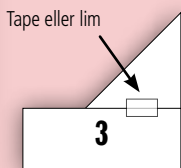
Du kan lave din egen påskebuket lige som Tanner. Klip rektangler ud af hvidt eller farvet papir og følg instrukserne herunder. Fyld kræmmerhuset med blomster eller slik som en overraskelse til en ven eller et familiemedlem!

1

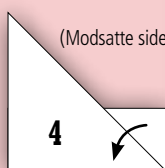

2

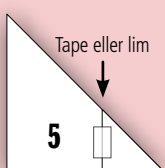
Tape eller lim

3

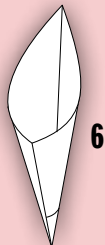
(Modsatte side)

4

Tape eller lim

5

6

Jeg prøver at bli' som Jesus

Forenklet

Bestemt ♩ = 104-116

Tekst og musik: Janice Kapp Perry

1. Jeg prø - ver at bli' som Je - sus og van - dre den
(2. Min) næ - ste jeg al - tid el - sker, jeg tje - ner ham

vej, han gik. Hans kær - lig - hed er det
som min ven. Jeg læn - ges med fryd mod

møn - ster, jeg gen - nem hans ger - ning fik. Men
da - gen, når Je - sus er her i - gen. Jeg

© 1980 Janice Kapp Perry. Alle rettigheder forbeholdes.
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.
Denne tekst skal medtages på alle kopier.

så, når jeg fri - stes og væl - ger for - kert, må jeg hø - re
prø - ver at hu - ske de lek - tier, han gav, mi - ne tan - ker

ef - ter, når den stil - le røst hvi - sker: »El - sker hver - an - dre, som
fyl - des af den Hel - lig - ånds hvi - sken:

Je - sus har sagt. Prøv at vær ven - lig i alt, hvad du

gør, vær kær - lig i tan - ke, i hand - ling og ord, som

Je - sus os lær - te på jord.« 1. Min jord.« 2. Min jord.«

Søstre af navn og tro

Heather Wrigley

Kirkens Tidsskrifter

Maria og Diana D. er ikke bare søstre; de er også bedste veninder. Diana er ti år, og Maria blev 12 i august. De bor i Rumænien, hvor der er omkring 3000 medlemmer af Kirken. De holder deres tro på Jesus Kristus stærk ved at gå i kirke, læse i skrifterne og bede.

»I Kirken har jeg lært at have tro på Gud,« siger Maria. En dag skulle hun op til en prøve, så hun bad sin himmelske Fader om hjælp i Jesu Kristi navn. Da hun fik en god karakter, følte hun, at vor himmelske Fader havde hjulpet hende.

Diana siger, at Mormons Bog hjælper hende med at have tro. »Hver dag, hvor jeg har læst i Mormons Bog, er en god dag,« siger hun. Hendes yndlingshistorie fra skrifterne er historien om Joseph Smith. »Han bad, og Gud og Jesus Kristus hjalp ham,« siger hun. ■

CHOKOLADE

Begge søstre har chokolade som yndlingsdessert: Maria kan lide brownies, og Diana kan lide chokoladecake.

YNDLINGSSANG

Maria og Diana spiller begge klaver. Marias yndlingssang er »Elsker hverandre«. Den handler om Jesu befaling om at elske andre mennesker. Diana kan næsten spille den fejlfrit, men slutningen er det sværeste, siger hun.

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

Maria og Diana vil begge giftes i templet en dag. De hører til tempeldistriktet i Kijev i Ukraine.

Når Diana bliver større, vil hun til templet i Kijev i Ukraine for at udføre dåb for de døde. Maria er gammel nok til at tage dertil nu. Templet ligger små 800 kilometer væk.

FAMILIEN FØRST

Maria og Diana elsker deres forældre. »Mor får os til at føle os bedre tilpas, når vi er syge,« siger Maria. »Far følger os i skole,« siger Diana.

SALMER

Dianas yndlingssalme er »Langt, langt herfra«, som fortæller om Jesu Kristi fødsel. Medlemmerne i Rumænien bruger den grønne salmebog. »Imnuri« betyder »salmer« på rumænsk.

*Ældste Richard G. Scott
fra De Tolv Apostles
Kvorum fortæller om
sine tanker om emnet.*

Hvad kan jeg gøre for at følge min **HIMMELSKE FADERS** plan for mig?

Lær om den store plan for lykke ved at studere skrifterne.

Lyt til nulevende og tidligere profeters røst.

Adlyd de indre følelser, der kommer som tilskyndelser fra Helligånden.

Hvis det er nødvendigt, kan du bede dine forældre eller dine præstedømmeledere om råd og vejledning.

Fra »Glæden ved at følge den store plan for lykke«, Stjernen, jan. 1997, s. 70.

MINE EVANGELISKE STANDARDER

Jeg vil følge min himmelske Faders plan for mig.

Jeg vil huske min dåbspagt og lytte til Helligånden.

Jeg vil vælge det rette.

Jeg ved, at jeg kan omvende mig, når jeg gør noget forkert.

Jeg vil være ærlig over for min himmelske Fader, andre og mig selv.

Jeg vil omtale vor himmelske Faders og Jesu navn med ærbødighed. Jeg vil ikke sværge eller bande.

Jeg vil gøre det på sabbatten, som vil hjælpe mig med at føle mig nærmere vor himmelske Fader.

Jeg vil ære mine forældre og gøre min del for at styrke min familie.

Jeg vil bevare mit sind og mit legeme helligt og rent, og jeg vil ikke deltage i noget, som skader mig.

Jeg vil klæde mig sømmeligt for at vise respekt over for vor himmelske Fader og mig selv.

Jeg vil kun læse og se det, som er behageligt for vor himmelske Fader.

Jeg vil kun lytte til musik, som vor himmelske Fader synes om.

Jeg vil søge gode venner og behandle andre venligt.

Jeg vil leve således nu, så jeg er værdig til at komme i templet og gøre min del for at få en evig familie.

JEG ER GUDS KÆRE BARN

*Jeg ved, at min himmelske Fader elsker mig, og jeg elsker ham.
Jeg kan bede til min himmelske Fader når som helst og hvor som helst.
Jeg prøver at huske og følge Jesus Kristus.*

Se glæden ved påsken

Bygger på en virkelig begivenhed

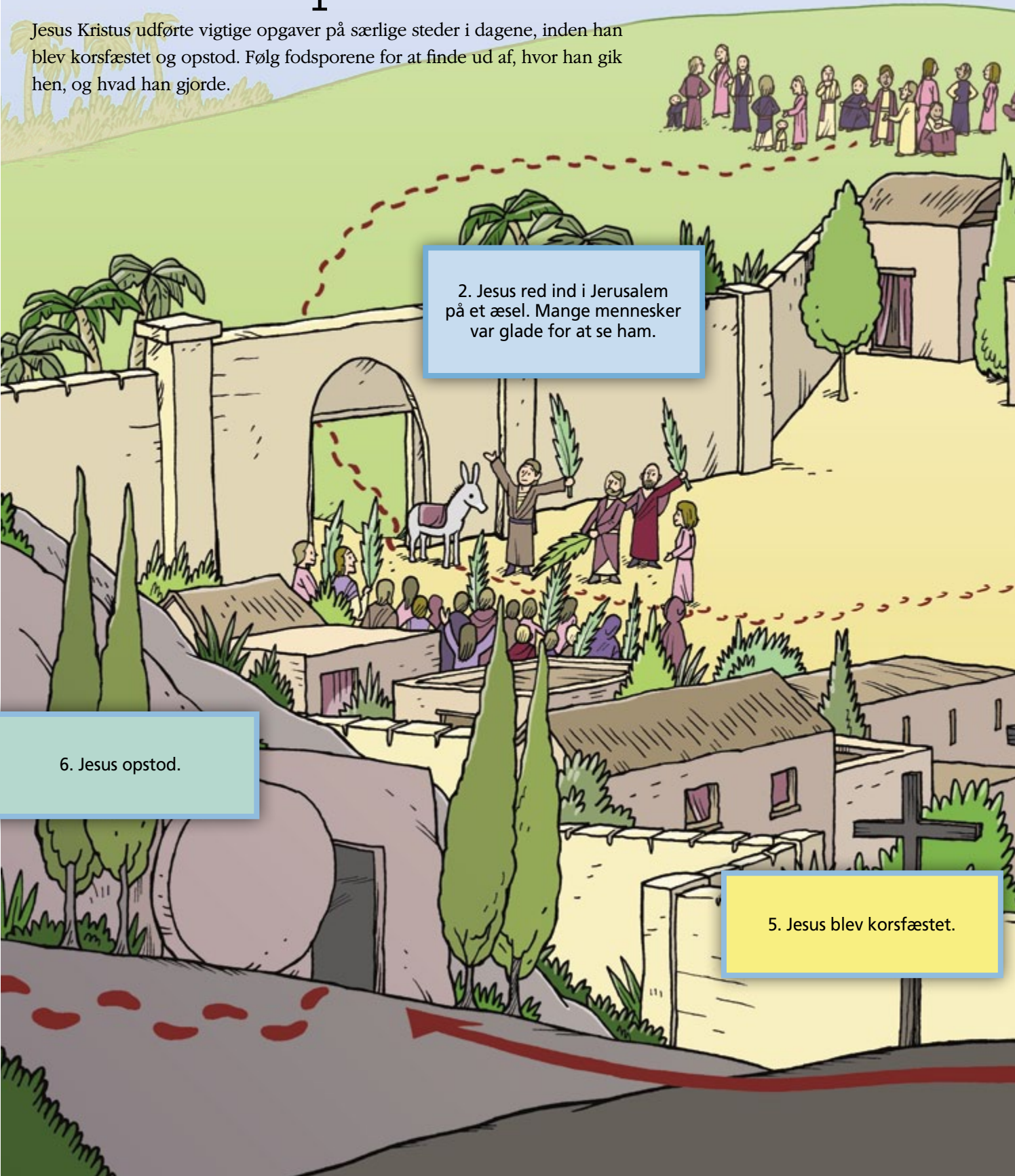

Påskefodspor

Jesus Kristus udførte vigtige opgaver på særlige steder i dagene, inden han blev korsfæstet og opstod. Følg fodsporene for at finde ud af, hvor han gik hen, og hvad han gjorde.

2. Jesus red ind i Jerusalem på et æsel. Mange mennesker var glade for at se ham.

6. Jesus opstod.

5. Jesus blev korsfæstet.

1. Jesus underviste folk på en bakke, som kaldes Oliebjerget.

3. Jesus helbredte syge mennesker ved templet.

4. I Getsemane have bad Jesus til sin himmelske Fader og led for vore synder.

Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere understreger vejen til sand udvikling

Heather Whittle Wrigley

Kirkenyt og begivenheder

Kirkeledere forklarede vigtigheden af »sand udvikling«, og hvordan man opnår det i løbet af det verdensomspændende oplæringsmøde for ledere den 11. februar 2012.

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, samt medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, De Halvfjerds' Præsidium og hovedpræsidentskaber for Kirkens organisationer deltog i oplæringen af Kirkens ledere over alt i verden.

»I kirkeregi kunne *udvikling* defineres som »nye medlemmer« ... *Sand udvikling* defineres dog som »udvikling i antallet af aktive medlemmer,« forklarede præsident Uchtdorf.

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum tilføjede: »Udvikling opstår, når personlig livslang omvendelse til evangeliet resulterer i større trofasthed i hver person og familie.«

Den større trofasthed omfatter det, som man ikke bare kan måle, såsom daglige bønner, skriftstudium, familieaften, kærlighed i hjemmet og personlige oplevelser med forsoningen, sagde præsident Uchtdorf.

»Alt for ofte komplicerer vi skønheden og enkeltheden i Jesu Kristi evangelium med endeløse lister med pertentlige forventninger,« fortalte han. »Når vi fokuserer på evangeliets »Hvorfor«, forsvinder meget af forvirringen dog.«

Meget af transmissionen fokuserede på nøgledoktriner og -principper, der giver svar på »hvorfor«-spørgsmålene.

»De rette »hvorfor«-spørgsmål fører os til de rette »hvem«, »hvad«, »hvornår«, »hvor«, »hvorfor«- og »hvor«-beslutninger,« forklarede præsident Uchtdorf.

Ægteskab og familien i frelsesplanen

»Kirken består af familier,« forklarer præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum. »Menigheder og stave er der som en støtte. Når vi taler om familier, ser vi den sande udvikling i Kirken.«

Han sagde, at enhver ægtemand og far bør udøve præstedømmet i sit hjem og præsidere over sin familie i retskaffenhed. På samme måde, sagde han, bør præstedømmeledere lede værdigt – selvom embeder i præstedømmet varierer, har alle værdige præstedømmeledere lige så meget præstedømme som de andre (se L&P 1:20).

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum understreger, at ægtemænd og hustruer, fædre og mødre skal opbygge et kærligt forhold, omvendelse og bøn for at styrke og beskytte familien, der »er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne« (»Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129).

»Tre gange i de hellige skrifter bliver vi advaret om, at hele verden vil blive fuldstændig lagt øde ved Herrens tilbagekomst, hvis ikke visse omstændigheder er på plads,« siger han. »I hvert eneste tilfælde henviser den advarsel til den menneskelige families tilstand uden templets beseglende ordinancer. Uden ophøjelsens ordinancer bliver Guds herlighed ikke realiseret.«

At opnå det endemål – evigt liv og ophøjelse for alle Guds børn – kræver, at vi oplever sand udvikling i vores hjem, menigheder og over alt i Kirken.

Anvendelse af evangeliet

Sand udvikling og omvendelse kommer af at anvende evangeliet i hverdagen. I et spørgepanel forklarede ældste L. Tom Perry og ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, at den bedste anvendelse af evangeliet er at indgå og holde templets pagter. Lydighed mod pagterne, fortalte ældste Christofferson, kan med tiden forandre det naturlige menneske til en hellig.

At række ud til andre er et andet vigtigt aspekt af anvendelse af evangeliet. Medlemmer er hver især og som kirke ansvarlige for at række ud for at frelse dem med timelige og åndelige behov, sagde lederne.

Vi bør ikke tøve med at slå os sammen med andre trossamfund og tjenesteorienterede organisationer for at tage os af de fattige og trængende, fortalte ældste Christofferson. Præstedømmeledere bør føre an i denne indsats, men medlemmer og missionærer bør støtte op om den rolle.

En panelsamtale understregede fokus på at betjene familien, styrke bærere af Det Melkisedekske Præstedømme og hjælpe til med at opbygge de unges tro og vidnesbyrd. Ældste Ballard og ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum deltog sammen med ældste Ronald A. Rasband fra De Halvfjerds' Præsidium, Elaine S. Dalton, Unge Pigers hovedpræsident, og Rosemary M. Wixom, Primarys hovedpræsident.

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum taler under panelsamtalen, der blev afholdt som en del af det verdensomspændende oplæringsmøde for ledere i februar 2012.

Under det verdensomspændende oplæringsmøde for ledere i februar sagde præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab: »Det første, vi skal gøre, er at forstå. Det andet er at føre vores forståelse til handling ... Det nytter ikke meget at høre Guds ord, hvis vi ikke overfører det, vi hører, til vores liv.«

Han opfordrede kirkeledere til at gøre tre ting efter oplæringsmødet og under hele deres virke i kaldelsen for at få mest muligt ud af kirkeledernes instruktioner:

1. Overvej personligt og som råd bønsumt den undervisning, I har modtaget, og find jeres »hvorfor« i jeres tjeneste og forvaltning.
2. Efter overvejelse og drøftelse finder I nogle få specifikke handlinger, som man forpligter sig til at udføre. Handlinger bør tilrettelægges efter omstændigheder og behov hos hver enkelt organisation, menighed, stav, familie eller person.
3. Når man har forpligtet sig, følger man op på dem inden for ens ansvar og kaldelser ved hvert rådsmøde.

Ældste Rasband fortalte, at alle ledere bør være engagerede i at bringe medlemmer tilbage til fuld aktivitet, og ældste Andersen understregede, at de unge er nødt til at være mere engagerede i at genaktivere og styrke andre unge.

Opnå sand udvikling

Sand udvikling kommer, når vi anvender evangeliske principper i vores hverdag, understregede præsident Uchtdorf.

»Når I overvejer disse emner, så spørg jer selv om, hvilket »hvorfor«, der ligger bag jeres tjeneste og forvaltning og det deraf følgende »derfor« og »hvad« i jeres ansvar som personer og som råd,« sagde han.

Lær mere

Enkelt personer kan se, lytte til, udskrive og downloade materiale fra transmissionen på adskillige sprog ved at gå ind på lds.org/study/other-addresses og klikke på **Worldwide Leadership Training**. ■

Artikler søges

Liahona er interesseret i at læse om dine juletraditioner:

- Hvordan fejrer din familie denne højtid?
- Hvilke traditioner er almindelige i din kultur?
- Hvilke traditioner har du selv skabt, for at du og din familie kan komme tættere på Frelseren?
- Hvilke mindeværdige juleoplevelser – især dem, der er knyttet til traditioner – kan du fortælle os om?

Send os dine minder og ideer til *Liahona* inden

1. juni 2012 på liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org er en gave til verden

Under Det Første Præsidentskabs julebudskab i 2011 præsenterede kirkeledere hjemmesiden med bibelvideoer fra Jesu Kristi liv, en »gave« til verden.

BibleVideos.Lds.org er et opbevaringssted til originale korte videoer, der skildrer scener fra Kristi liv, lige fra englen, der forudsiger Kristi fødsel, til Frelserens opstandelse.

Præsident Henry B. Eyring, førsterrådgiver i Det Første Præsidentskab, bekendtgjorde hjemmesiden under budskabet.

»Ligesom de skriftsteder, som disse kortfilm tro følger, virker filmene måske mere stilfærdige på jer,« sagde han. »Jeres tro og Helligånden skaber sammen den følelse, som disse

begivenheder, der ændrede verden, fortjener.«

Materiale til videoerne kommer fra optagelser taget i Kirkens nye filmstudie i South Campus i Goshen i Utah, hvor filmoptagelser til Det Nye Testamente-projekt begyndte i august 2011.

Projektet giver mere end 100 små portrætter af Kristi liv, der er tages direkte fra King James-oversættelsen af Bibelen.

Hjemmesiden har et mobilvenligt design og er tilgængeligt på engelsk (BibleVideos.Lds.org), spansk (videosdelabiblia.org) og portugisisk (videosdabiblia.org). En gratis iPad app er også tilgængelig og tilbyder en ny måde at opleve bibelske historier på gennem syn, hørelse og følesansen. ■

Endelig vil næsten 100 videoer, der skildrer scener fra Kristi liv i Det Nye Testamente, være tilgængelige på hjemmesiden med bibelvideoer om Jesu Kristi liv.

Ældste Christofferson og ældste Jensen underviser medlemmer i Argentina

Lørdag den 12. november 2011 talte ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Jay E. Jensen fra De Halvfjerds' Præsidium til de unge, unge voksne, præstedømmeledere, missionærer og medlemmer i Salta i Argentina.

Til stede var også ældste Mervyn B. Arnold, præsident for Det sydlige område i Sydamerika, hans hustru, Devonna, og ældste Ruben Spitale, områdehalvfjerdser. Ældste Christoffersons hustru, Kathy, og ældste Jensens hustru, Lona, deltog også.

Næsten 1.300 unge og forældre deltog i foredraget, hvor både ældste Christofferson og ældste Jensen talte. Yderligere 10.000 medlemmer fra 70 stave overalt i Argentina så transmissionen.

Ældste Jensen, der tidligere har tjent som præsident for Det sydlige område i Sydamerika, sagde: »Hvis I ikke husker noget af det, jeg har sagt, ønsker jeg, at I husker en sætning fra profeten, Thomas S. Monson, om hvem jeg vidner, at han er en sand Guds profet. Sådan lyder sætningen: »Afgørelser afgør skæbner.«

Vi har handlefrihed – evnen og privilegiet til at træffe beslutninger – sagde ældste Jensen, og med de

beslutninger vælger vi også vores skæbne.

Han fortalte en historie om en ven, der en aften valgte at drikke og køre og var skyld i en ulykke, der dræbte to mennesker. Han sammenlignede det med historien om sit og sin hustrus valg om at udsætte deres ægteskab, så han som ung mand kunne tjene som missionær.

»Da jeg kom tilbage, blev vi gift i templet. Vi indgik pagter, som vi hver eneste uge hele vores liv har fornyet. Vi traf en beslutning, der afgjorde vores skæbne,« fortalte han.

Søster Christofferson bar sit vidnesbyrd om velsignelserne ved at holde pagter, og ældste Christofferson afsluttede mødet.

»Det eneste, I virkelig har brug for, er kærlighed og tro,« sagde ældste Christofferson. »Det er troen, der hjælper os i vores ægteskab, familie, karriere og beskæftigelse.«

Han understregede, at befallingerne giver os vejledning i vores liv og hjælper os med at opnå det, der er virkelig vigtigt.

Han rådede derefter både de unge og deres forældre til at forpligte sig til at følge de råd, der findes i hæftet *Til styrke for de unge*.

»Det vil styrke jeres børn, selv når de føler sig alene – at vide, at deres forældre efterlever de samme

BILLEDE: JAMES DALRYMPLE

principper,« sagde han.

Ældste Christofferson afsluttede med at udtrykke sin kærlighed til medlemmerne i Argentina, hvor han var på mission for næsten 50 år siden.

Da ældste Christofferson og ældste Jensen var i Salta, mødtes de med lokale missionærer og unge voksne, som de hilste fra brødrene.

Gå ind på Prophets and Apostles Speak Today på LDS.org for at læse mere om nutidige apostles rejser. ■

Både ældste Christofferson og ældste Jensen talte til missionærer fra Resistencia Mission i Argentina i begyndelsen af november 2011.

Templet i Quetzaltenango i Guatemala, der blev indviet den 11. december 2011 af præsident Dieter F. Uchtdorf, er Kirkens 136. Tempel.

Indvielse af templet i Quetzaltenango i Guatemala

Templet i Quetzaltenango i Guatemala blev indviet søndag den 11. december 2011 i tre sessioner af præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab. Indvielsessionerne blev transmitteret til Kirkens menigheder i tempeldistriktet.

»Sikke et smukt tempel,« sagde præsident Uchtdorf ved lørdagens festlighed, hvor unge fra områdets menigheder dansede, sang og præsenterede en visuel præsentation af lokal historie og kultur. »Det skinner som en ædelsten, og det er en ædelsten for denne del af landet.«

Templet i Quetzaltenango i Guatemala er Kirkens 136. tempel på verdensplan og det femte i Centralamerika. Dette tempel vil betjene ca. 60.000 sidste dages hellige.

Kirken tager det første spadestik til det syvende tempel i Brasilien

Den 15. november 2011 præsiderede ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum ved ceremonien for det første spadestik for templet i Fortaleza i Brasilien, Kirkens syvende tempel der.

»Dette tempel bliver en kilde til håb, lys og tro på Gud for alle dem, som kommer og går her og i dette område,« sagde ældste Bednar. »Denne by vil altid blive bedre og anderledes på grund af det tempel, der skal bygges her.«

Templet bliver opført på Avenida Santos Dumont i Fortaleza i Ceará i Brasilien. Præsident Thomas S. Monson bekendtgjorde opførelsen af templet i Fortaleza under oktoberkonferencen i 2009. ■

Koncert i Puerto Rico tiltrækker tusinder

Den 18. december 2011 deltog medlemmer fra fem stave i Puerto Rico i en julekoncert, der blev afholdt i Paseo de las Artes i Caguas. Omkring 85 kirkemedlemmer optrådte, og ca. 2.500 medlemmer fra lokalområdet deltog.

Nyt center for unge voksne er Afrikas tredje

Den 4. november 2011 afholdt unge voksne fra Soweto Syd Stav i Afrika deres første aktivitet i en ny bygning, der udelukkende skal bruges som et center for Unge Voksne.

Flere end 140 centre findes overalt i Europa, og nogle få er spredt ud over USA. Centret i Soweto er Afrikas tredje. De andre findes i Den Demokratiske Republik Congo og Zimbabwe.

Enestående tilgang fremkalder spørgsmål

En rulle papir udgjorde begyndelsen på missionæraktiviteten »Spørgsmål til Gud« i Nizhniy i Novgorod i Rusland den 9. oktober 2011.

I løbet af flere timer stoppede over 150 personer ved to borde på en travl gade, tog en kuglepen og skrev deres spørgsmål. I alt blev der skrevet 84 spørgsmål på papiret. Mange mennesker udtrykte et ønske om et svar fra de tilstedeværende missionærer.

Gå til news.lds.org for at læse flere og andre historier. ■

Et nødvendigt kompas

Liahona er mit fyrtårn i dette liv. Med det vil man aldrig være fortabt. Jeg tror på, at alle, der læser Kirkens Tidsskrifter, kan finde lige præcis det, som han eller hun har brug for. Jeg er primarypræsident, og jeg ser, hvordan børnene elsker at høre historierne om børn som dem selv i tidsskrifterne. *Liahona* er et meget vigtigt kompas i vores liv. Det hjælper os med at undgå Satans fælder.

Janina Ivanivna Davidenko, Ukraine

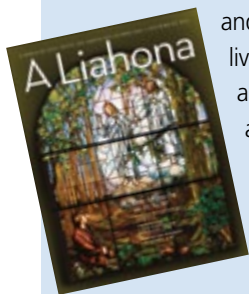
Oplevelser trøster mig

Liahona har hjulpet mig så meget med sine budskaber og artikler. Med det travle liv, som vi lever, er jeg ofte stoppet op i løbet af dagen og har læst en artikel fra tidsskriftet, der viderebringer

andre medlemmers livsoplevelser. Disse artikler hjælper mig altid til at finde åndelig trøst og forny mit ønske om at vende tilbage til Guds og Jesu Kristi nærhed sammen med min familie.

João Carlos, Brasilien

Send feedback eller forslag til liahona@ldschurch.org. Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed. ■

Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften. Der er følgende to eksempler:

»**Velsignelserne ved seminar**«, s. 20: Gennemgå artiklen på forhånd og beslut, hvordan den bedst kan anvendes på din familie. Hvis du har teenagere i seminar, kan du begynde med at spørge dem, hvorfor seminar er vigtigt for dem. Læs derefter afsnittet »Få del i de lovede velsignelser«. Tilskynd børn til at forberede sig til at deltage i seminar, når de er gamle nok. Hvis du ikke har børn i seminar-alderen, kan du eventuelt læse artiklen og drøfte vigtigheden af seminar for vore unge i dag.

»**Alle kender Bleck**«, s. 42: Overvej at synges »Gør, hvad er ret« (*Salmer og sange*, nr. 153) som indledningssang. Læs eller sammenfat historien om Bleck. Bed familien om at fortælle om en oplevelse, hvor de måtte træffe en svær beslutning blandt flere mulige og de konsekvenser, som den beslutning forårsagede. Afslut med at læse citatet fra præsident Thomas S. Monson. ■

Enkelt, roligt og uforglemmeligt

Det var en uforglemmelig familieaften med vore to små piger, Angélique på 6 og Béthanie på 4. Min mand og jeg var begge faldet sammen i vore stole, trætte og uden at vide, hvor vi skulle begynde. Så vore døtre tog initiativet og drejede familieaftenshjulet og gav os hver især en opgave. Min mands opgave var at lede, Béthanie stod for musikken, jeg havde aktiviteterne og Angélique skulle undervise.

Béthanie valgte »Jeg elsker Herrens tempel« (*Børnenes sangbog*, s. 99), og vi sang den sammen. Papa indledte med bøn. Så tog Angélique det nyeste nummer af *Liahona* og valgte en artikel i børnenes afsnit. Hun er ved at lære at læse i skolen, så hun læste artiklen for os. Der kom en følelse af ro over vores hjem. Ånden vidnede om, at det, hun læste, var sandt.

Vi spillede nogle spil sammen, og jeg afsluttede med bøn. Da jeg bad, kunne jeg ikke lade være med at takke vor himmelske Fader for hans Ånd og kærlighed og for at have velsignet vores hjem med disse små sjæle. Min mand og jeg ved, at det er vores ansvar at tage os af dem og undervise dem i evangeliet. Familieaften er en del af det hellige ansvar. ■

Sylvie Poussin, Réunion

**Biskop
Richard C. Edgley**
Førsterådgiver i Det
Præsiderende Biskopråd

HÅB VED FORSONINGEN

Jeg har truffet mennesker, som har mistet alt håb. De mente, at omvendelse lå uden for deres rækkevidde, og at tilgivelse var uopnåelig for dem. Sådanne mennesker forstår ikke forsoningens rensende kraft. Eller hvis de forstår den, så har de ikke taget betydningen af Jesu lidelser i Getsemane have og på korset til sig. Hvis vi opgiver håbet om at rense vores liv, fornægter vi dybden, kraften og omfanget af hans lidelser for os.

For nogle år siden skulle jeg under en stavs-konference interviewe en 21-årig mand for at finde ud af, om han var værdig til at tage på mission. Generalautoriteter interviewer normalt ikke kommende missionærer. Så det var usædvanligt. Da jeg læste noget af baggrunden for mit interview, fik jeg helt ondt i hjertet. Denne unge mand havde begået alvorlige overtrædelser. Jeg spekulerede på, hvorfor jeg var blevet bedt om at tale med en ung mand med sådan en baggrund, for det ville være meget usædvanligt for mig at anbefale ham til missionærtjeneste.

Efter mødet søndag eftermiddag gik jeg ind på stavspræsidentens kontor for at holde interviewet. Mens jeg ventede, nærmede en flot, ung mand med en pragtfuld udstråling sig. Jeg spekulerede på, hvordan jeg skulle undskylde mig, for det var tydeligt, at han ville tale med mig, og jeg havde jo en aftale med en meget plaget ung mand. Så præsenterede han sig. Han var den unge mand, jeg skulle tale med.

Håb bygges ikke kun på kundskab og vidnesbyrd, men også på en personliggørelse af forsoningen.

Inde på kontoret stillede jeg ham blot et spørgsmål: »Hvorfor skal jeg interviewe dig?«

Han beskrev sin fortid. Da han var færdig, begyndte han at forklare de skridt og den personlige lidelse, han havde været igennem. Han talte om forsoningen – forsoningens uendelige kraft. Han bar sit vidnesbyrd og udtrykte sin kærlighed til Frelseren. Og så sagde han: »Jeg tror, at Frelserens personlige lidelse i Getsemane have og hans offer på korset er kraftfulde nok til at redde selv et menneske som jeg.«

Bevæget af hans ydmyghed og af Ånden sagde jeg: »Jeg vil anbefale dig til tjeneste som repræsentant for Jesus Kristus.« Og så sagde jeg: »Jeg vil blot bede dig om én ting. Jeg vil have, at du skal være den bedste missionær i hele Kirken. Det er det hele.«

Tre eller fire måneder senere talte søster Edgley og jeg på en missionærskole. Efter mødet talte jeg med missionærerne, da jeg pludselig fik øje på et velkendt ansigt.

Han spurgte: »Kan du huske mig?«

Lidt flov svarede jeg: »Undskyld. Jeg ved, jeg burde kunne huske dig, men det kan jeg ikke.«

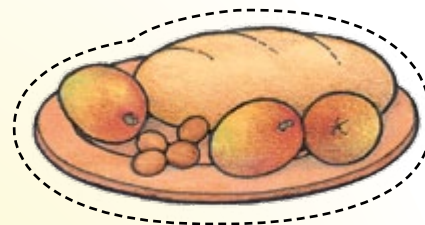
Så sagde han: »Lad mig fortælle dig, hvem jeg er. Jeg er den bedste missionær i hele missionærskolen.« Og jeg troede ham.

Denne unge mands håb byggede ikke blot på kundskab og vidnesbyrd om forsoningen, men også på en personlig anvendelse af denne gave. Han forstod, at den var til ham personligt! Han kendte forsoningens kraft og det håb, som den giver, når alt synes tabt eller håbløst. ■

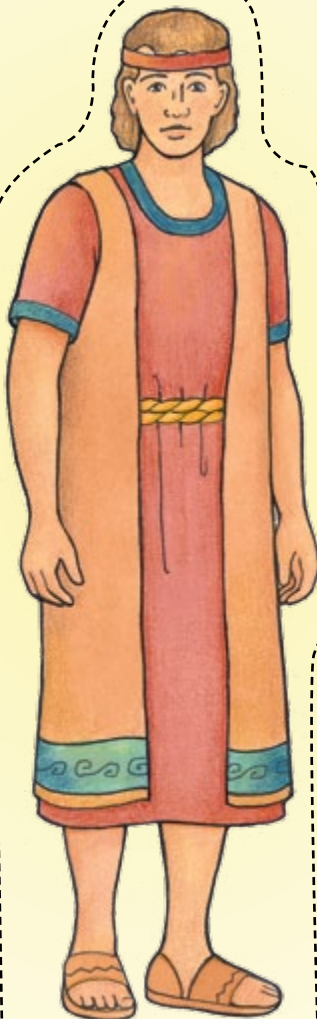
Fra en tale holdt på Brigham Young University den 4. nov. 2008. Hele den engelske tekst findes på speeches.byu.edu.

I år indeholder mange numre af *Liahona* sæt med figurer fra Mormons Bog. Du kan gøre dem mere solide og lettere at anvende ved at klippe dem ud og lime dem på tykt papir, små papirposer eller pinde. Gem hvert sæt i en kuvert eller pose sammen med den mærkat, der fortæller dig, hvor du finder den historie fra skrifterne, som figurerne hører til.

Alma

Amulek

Zeezrom

Alma og Amuleks mission
til Ammoniha

Alma 8-14

»Du og jeg kan i et øjeblik svagheit udbryde: »Ingen forstår mig. Ingen kender mig,« skriver ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum. »Der er måske intet menneske, som forstår os. Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vore byrder, før vi selv gjorde det. Og eftersom han har betalt den højeste pris og båret den byrde, har han fuldkommen empati og kan udrække sin barmhjertigheds arme mod os i mange faser af vores liv. Han kan række ud, røre, undsætte – bogstavelig talt løbe os i møde – og styrke os.« Se »Forsoningen og livets rejse«, s. 12.